

מעניין במגדלים

מגדלי הים התיכון

גליון 18 | יולי 2016 | בהוצאת רשת מגדלי הים התיכון

לחזור לסימטאות הילדות 15 | לא על המילה לבדה 32 | רגע של קיץ 64

מורשת
מסורת
זמה שביניהן

מגדלי הים התיכון
מעניין לחיות פה

תפיסת העולם החדשה והייחודית של רשת מגדלי הים התיכון, ממשיכה לעניין ולרגש גם הקיץ ושמה דגש על חיים מלאי עניין ותוכן לבני הגיל השלישי.

הסדנאות וכיתות האומן בבתי הרשת, אירועי התרבות והקונצרטים - כל אלה מצטרפים למגוון פעילויות הקיץ הייחודיות מהם נהנים הדיירים. הקיץ נצא לנופש מרגש, נפנק את בני המשפחה בקייטנה ייחודית לנכדים ולנינים, נחגוג עם אלה העולים לכיתה א' את המאורע המרגש, נפתח סדרת קורסים חדשה בקמפוס ועוד.

אין ספק שיהיה קיץ מעניין ברשת מגדלי הים התיכון.

קיץ מלא עניין ותוכן ברשת מגדלי הים התיכון

הבית בנורדיה | הבית בכפר סבא | הבית ברמת השרון | הבית בצומת סביון | הבית בבתי ים | הבית בגני תקווה | הבית בירושלים

לפרטים חייגו ***6010** או באתר www.migdalei.co.il

מעניין במגדלים

גליון 18 | יולי 2016 | בהוצאת רשת מגדלי הים התיכון

מורשת, מסורת ומה שביניהן

בין הורשה לתורשה 9 | חשיבות כתיבת זכרונות 13
לחזור לסימטאות הילדות 15 | דן על הים 17

חגים, מועדים וימי זכרון

מפגשים מהסוג הרגשי 22 | טעם של פעם 24
דואט ירושלמי 28

עם הספר

לא על המילה לבדה 32 | המלצות קריאה 36 | אומרים שהיה פה שמח
לפני שנולדתי 38 | "ההיסטוריה של המחר" 39 | "מעשה רוקם" 40

קמפוס במגדלים

גיבוש נושאי הלמידה של קמפוס המגדלים 2017 - קמפוס בהתאמה אישית 41
חויות מהקמפוס סמסטר אביב 44

מטיילים בארץ ובעולם

טעימות משביל ישראל 47 | צעדת הגלבוע 49 | חופשה בראש שקט 51
פסיפס ספרדי 52 | ורק אותנו שכחו בבית 56 | נופש נוסטלגי על הכרמל 57

עוד במגזין

"מציירת כדרך חיים" 58 | שלושתנו יחד וכל אחת לחוד 61
שבת תרבות ועוד 62 | רגע של קיץ 64

גליון 18 - יולי 2016
בהוצאת רשת מגדלי הים התיכון

עריכה וכתיבה
מיכל שויקי

עיצוב גרפי
סטודיו סופרמק

כתיבה

ד"ר שרון רמר ביאל, ערן נובק,
גיורא עמיר, אור בוקר,
אירית הורוביץ, הדס ליטמן ערער,
יואב ויס, דניאלה בירן,
עדי חייט, גלית בן מיר,
צילה כהנא, ראומה כהן,
אריאלה לוי, אודי גורן,
רבקה חיים, צור גושן,
בת אל דניאל, עפרה אריאל,
ג'ודי לוי, שרה לוי,
צליל חסון, אתי כהן, עדי בלוק.

צילום

אודי גורן, אורה דולב,
צאלה יופה, ראומה כהן,
סימה מזור, רונית דיבון,
בת אל דניאל, מיכל אשכנזי,
צליל חסון, אריק ארזי.

דבר העורכת

קוראים יקרים,

מה זה ירוק בחוץ, אדום בפנים ויש לו גרעינים של אבטיח? קיץ!!

הרבה לפני שקמה פה מדינה, ריח האבטיח וטעמו המיוחד שזורים עם החום והלחות של הקיץ. כשהיינו ילדים (וזה היה מזמן...) אחד מסממני הקיץ המובהקים היה כשהעגלון (כנראה אותו עגלון שבימי החורף צלצל בפעמון למכור לנו נפט לתנורי החימום) היה מגיע עם חמור ועגלה לשכונה, העגלה מאחור עמוסה בערמת אבטיחים ירוקים, גדולים ומבטיחים, תוך כדי שהוא צועק בקול "אבטיח, על הסכין". דמינו לכם היום שמהו צועק ברחוב "על הסכין". האוצר המתוק הזה היה פרי עונתי קצר-מועד שרק דוד אהרון הצליח לשמור אותו עד ראש השנה בפניה צוננת בחדר, בדרך כלל מתחת לספה. היו בו שפע של גרעינים שהיום מוצאים אותם רק בחנויות הפיצוחים והוא שקל כמו חצי בית לעומת מודל המיני של היום. על אף כל גלגוליו, האדום, הצונן והמתוק הזה ממשיך להיות הכי קיצי והכי ישראלי.

שיהיה לכולנו קיץ קריר, נעים ומלא עניין

מיכל שויקי

אתר רשת מגדלי הים התיכון:
www.migdalei.co.il

חפשו אותנו
בפייסבוק

מודעות המתפרסמות בגליון זה הינן על דעת המפרסמים ועל אחריותם הבלעדית. רשת "מגדלי הים התיכון" אינה אחראית לתוכן המודעות. ט.ל.ח.

© כל הזכויות שמורות
לרשת מגדלי הים התיכון
הודפס בישראל ביולי 2016

על כוס קפה

ראיון היכרות עם
עוזי זליכה, מנהל הבית ברמת השרון

<< מיכל שויקי

ומה מחבר שיווק ומכירות לניהול בית?
בבסיסו של עולם השיווק הלקוח ניצב במרכז. אנשי השיווק והמכירות יעשו כל שביכולתם על מנת שיישאר לקוח נאמן וימשיך לצרוך את השירותים שהם מציעים לו. במיוחד בעולם התחרותי של ימינו. הצורך לדאוג, להקשיב ולספק צרכים הכרחי להמשך ההצלחה וההתפתחות של כל ארגון. "תמיד דאגתי שהלקוח יהיה מרוצה. אני מאמין שלקוח נאמן לאורך זמן לא יעזוב. המשפט הנדוש "הלקוח תמיד צודק" משקף גישה שהיא גם הבסיס לניהול בית. לתפיסתי הדייר הוא הלקוח ולכן עלינו להיות קשובים אליו, לספק את צרכיו, לחדש לו, לעניין אותו ולתת לו ולמשפחתו שירות מעל ומעבר לצפיות. ברוח זו אני פועל בניהול הבית".

הדייר במרכז. אור לנגד עיני ונר לרגליי.
מקובל לחשוב, בעיקר במסגרות כמו שלנו, של דיור מוגן, שהדייר הוא "לקוח שבוי". לצד כל המהלך המורכב שעשה עם קבלת ההחלטה להגיע אלינו, שלעיתים כרוך גם במכירת דירה, קשה להאמין שיש דרך חזרה ומכאן הנטייה לחשוב, שגם אם חלילה איננו מרוצה - הדייר תמיד יישאר ולא ינקוט במהלך של עזיבה יזומה. <<

פגשתי את עוזי במשרדו היפה בבית ברמת השרון שבועות מספר לאחר כניסתו לתפקיד מנהל הבית. אכן משרד מזמין, נעים ומאד אסטטי. פגשתי מנהל נמרץ, נלהב וחדור מוטיבציה ולפני שצללנו לעומקה של שיחה על שירות, שיווק ומה שביניהם, ביקשתי להכיר את האיש קצת יותר ברמה האישית. משהו בהקבלה לתזמורת הפילהרמונית בג'ניס.

עוזי, מנהל הבית בג'ניס
יליד רמת גן, בשנים האחרונות תושב פתח תקווה. אב לתאומים עומר ועידו בני חמש, צמד שובב שבוודאי כבר יצא לחלקכם לראות באירועים רב דוריים בבית, בקבלות שבת או בחגים. בתחום המקצועי עסק עוזי בתפקידי ניהול שונים ותמיד בתחום השיווק והמכירות. 21 שנים בתפקידי שיווק ומכירות שונים בדפי זהב, בהמשך מנכ"ל ארנון פז חברה גדולה העוסקת בהפקת חבילות נופש, כנסים ואירועים ובשלוש השנים האחרונות הצטרף אלינו לרשת מגדלי הים התיכון - בהתחלה בתפקיד סמנכ"ל שיווק ומכירות, בהמשך כמנהל השיווק והמכירות של הבית בירושלים ולאחרונה החל בתפקיד שמאד ציפה לו וכיוון אליו - להיות מנהל בית.

"החוויה הכי חזקה שלי בחיבור ביני לבין הדייר היא סיפורי העבר - העבר של הדיירים מרתק, מעצים אותם ומעשיר אותי. אנשים מיוחדים 'מלח הארץ'. אני סקרן להכיר אותם לעומק וללמוד על בני המשפחה שלהם. סיפורי ההיסטוריה מרגשים. יש פה אוצר שלם של אנשים יקרים שבנו את הארץ ובזכותם אנחנו כאן. תמיד אומרים את זה על דור הנפילים ועכשיו יש לי את הזכות לחוות שזה אכן נכון, לשרת אנשים יקרים אלו ולהחזיר להם בהוקרה מכל הלב"

בחג פסח האחרון הצטרף עוזי עם משפחתו המורחבת לחגוג עם הדיירים ובני משפחותיהם את ליל הסדר ביחד. "הבית לבש חג, האווירה הייתה ביתית ומרגשת והייתה זו חוויה מדהימה הן לי, לבני משפחתי ולמשפחות הדיירים שבחרו גם הם לציין אתנו את החג. בכלל נושא המשפחתיות והחיבור לקהילה חשובים לי מאד כחלק מתפיסת עולמי".

לצד חווית החיבור לבית כחברה, כקהילה, קיימת חווית ההיכרות האישית עם כל דייר ודייר כאדם פרטי שעוזי מוצא בו עולם ומלואו. מתוך האמונה בחשיבות הקשר

עוזי, בבסיס תפיסתו ממש לא חושב כך. "חשוב לי להבהיר שאין זה נכון. לתפישתי, חובה עלי לעשות כל שביכולתי ויחד עם הצוות שלי, לדאוג שהדייר יהיה מרוצה. דייר מרוצה, ימליץ, יפרגן, יהיה שותף פעיל בפעילות ויתרום לרוח חיובית בבית".

ולמרות הזמן הקצר חוויות מיוחדות

לא עברה חצי שנה ועוזי מרגיש כבר חלק מהבית והבית חלק מחייו. וכמו שהוא דואג לביתו הפרטי כך דואג לבית ברמת השרון על כל דייריו. וכאן אין זו אמירה בעלמא.

בכל מה שקורה בבית - נראות, נקיון, רמת הפעילויות, שירותי מרפאה, ביטחון אישי הסעדה ועוד. מאמין בניהול מהשטח מראייה ממקור ראשון ולא מדוחות. מעבר לכך שעוזי פשוט מאד אוהב אדם ולכן חשוב לו המגע הישיר, האישי והיומיומי עם הדיירים ובני משפחותיהם. יחד עם זה, מעיד עוזי על עצמו שהוא איש של עבודת צוות. לצד רף הדרישות הגבוהות של מקצוענות ויסודיות שהוא דורש מעצמו הוא מצפה לראות זאת גם בקרב צוות הבית. והחשוב מכל - "כל עובד צריך להפנים שהדייר הוא נכס ולא נטל".

אנחנו נכנסים לשנת העשור של הבית ברמת השרון. מה הציפיות לעשור הבא?

"ראשית, ההתרגשות גדולה שנפל בחלקי לנהל את שנת העשור" ואכן, במהלך חודש יולי תוכנן פתיחת שנת העשור במסיבה חגיגית בפטיו הבית כיד המסורת כשבמהלך שנת העשור מתוכננות עוד הפתעות... מעבר לכך וברוח ה"אני מאמין" שלו שואף עוזי ששביעות הרצון תישמר תמיד גבוהה בכל המחלקות, שנמשיך לשמש דוגמא ודגל לשאר בתי הרשת ושנהיה מלאים, בריאים, מאושרים ומלאי עניין. w

האישי הציב לו עוזי כיעד לקיים עם כל דייר ודיירת שיחה אישית בבית הדייר עצמו. לגעת באותו מקום פרטי של כל אחת ואחד מהם, ללמוד על עברו העשיר ולצד כל אלו לשמוע מה כדאי לשפר בית, מה מומלץ לשנות לצד מה כדאי לשמר. "פגישות אחד על אחד" אלו מעשירות אותי. אני לומד מהן המון. איך לדייק את רמת השירות וכיצד לסייע לדייר למלא את זמנו הפנוי בעניין בהתאם לציפיותיו ורצונותיו. מפגשים אלו מאפשרים לי להבין יותר לעומק ובצורה בלתי אמצעית מה קורה בבית הפרטי של כל דייר שלי. החוויה הכי חזקה שלי בחיבור ביני לבין הדייר היא סיפורי העבר- העבר של הדיירים מרתק, מעצים אותם ומעשיר אותי. אנשים מיוחדים 'מלח הארץ'. אני סקרן להכיר אותם לעומק וללמוד על בני המשפחה שלהם. סיפורי ההיסטוריה מרגשים. יש פה אוצר שלם של אנשים יקרים שבנו את הארץ ובזכותם אנחנו כאן. תמיד אומרים את זה על דור הנפילים ועכשיו יש לי את הזכות לחוות שזה אכן נכון, לשרת אנשים יקרים אלו ולהחזיר להם בהוקרה מכל הלב".

ידו בכל ויד כל בו

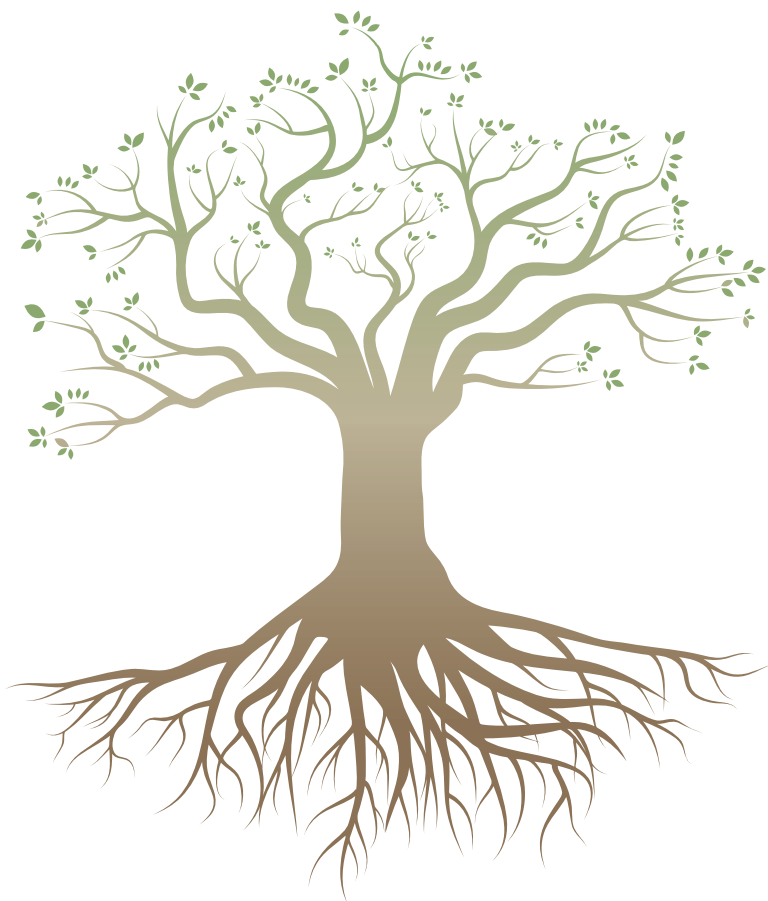
אולי פתגם שחוק אבל עוזי מאמין שחשוב להיות בקיא

A collection of antique items is displayed on a wooden surface. In the center is a brass clock with a white face and Roman numerals. To its right is a tall, slender ceramic vase with a blue and gold floral pattern. To the left of the clock is a silver pitcher with a handle. The background is a plain, light-colored wall.

מורשת, מסורת זמה שביניהן

"כוח האומה הוא בזיכרונה - בזה מותר האדם.
ואם אנו רוצים לחיות, ואם אנו רוצים ושואפים
לצוות את החיים לבנינו, אם אנו מאמינים
שהוטל עלינו צו לסלול דרך אל העתיד,
הרי עלינו ראשית כל לא לשכוח ולרשום."

פרופסור בן-ציון דינור

בין הזרשה לתורשה

המעבר מהיסטוריה לעתיד

<< ד"ר שרון רמר ביאל, גילאית

לא אחרה לבוא: 'אז אם זה כל כך מעניין אותך, למה אני צריכה לעשות את זה?'. אני לא מאמינה שנגררתי אחריה ועניתי לה: 'אולי כי זו העבודה שלך שאת אמורה לקבל עליה ציון?'. בשלב הזה, הייתי מוכנה להמשיך מתקפה, אבל, היא פשוט ענתה לי בקול רפה: 'אמא, את בכלל לא מבינה, זה לא העניין'. מודה שהטון שלה שינה אצלי את הגישה, ניגשתי אליה, חיבקתי אותה ושאלתי ברוך: 'אז אולי תסבירי לי מה העניין'. לרגע היה נדמה לי שיש לה מבט משתומם בעיניים, כשהיא שאלה: 'את באמת רוצה לדעת? ונדהמה אף יותר כשעניתי בכנות: 'כן'.

'טוב, אז אני חיה היום, מה מעניין אותי מה עברה אמא שלך, ואמא שלה וסבתא שלך בעבר? הן חיו במקום אחר, בתקופה אחרת, איך זה בכלל יכול להשפיע על החיים שלי?' בטרם, המשיכה אמרתי בקול, שנתפס על ידה כמחנק: 'הרי זו מסרת העבודה, להכיר את בני המשפחה ולהרגיש גאווה בהיותך בת לשושלת המשפחתית הזאת'. קצת נעלבתי בשם אמי ואמרתי: 'אז תלכי לראיין את הסבתא השנייה שלך'. הבת שלי לא קלטה את העלבות, וענתה שהיא מעדיפה לא לראיין את אמו של אביה על העבר שלה, אלא להסתפק במה שמה שהוא יודע לספר. היא פשוט אמרה לי: 'אני לא אוהבת לדבר עם סבתא, כי היא כל הזמן מחנכת >>

עבודת שורשים מזמינה את בני הדור השלישי למפגש בלתי אמצעי עם הסבים והסבתות שלהם, בו מוזמנים ראשי המשפחה לחלוק עם נכדיהם ונכדותיהם את עברם ואת תפיסת עולמם שהתגבשה נוכח עבר זה. שיחה בין שלוש אמהות, לילדות בגיל העשרה סביב נושא זה, פתחה בפני אשנב דרכו ניתן ללמוד מה המטען הרגשי והערכי אותו אנו סופגים במשפחותינו, והשפעותיו על חיינו.

"אמא", כך פותחת אחת האימהות את השיתוף עם חברותיה. "אני צריכה להגיש עבודת שורשים אחרי החגים. את מוכנה לדבר עם סבתא ולשאול אותה שאלות?" שתי האימהות האחרות מיד מגיבות: "מה גם אצלך זה היה כך?", היא נאנחת לרווחה "אה.. אז אני לא היחידה?" "ברור" עונות חברותיה ומוסיפות: "מה ענית לה?" "אמרתי לה: 'למה שלא תעשי את זה בעצמך?' והיא התפרצה עלי בצעקות: 'נו, אמא... תגידי שאת לא רוצה לעזור לי ודי!'. במקרה אחר, אולי הייתי מעירה לה על איך שהיא מדברת, או שאם זה לא היה חשוב בעיני הייתי מתעלמת מכך, כאילו לא שמעתי אותה. בפעם הזאת, לקחתי אוויר לנשימה, ספרתי עד 10 ועניתי בטון הכי רגוע שאני מסוגלת להפיק: 'לא אמרתי שאני לא רוצה לעזור, להיפך, אני רוצה ללמוד דברים חדשים על השורשים שלי' התגובה של בתי

העמיד. גם הבת שלה, ביקשה ממנה עזרה כי היא לא מרגישה בנוח לתקשר עם סבתה באופן ישיר. "היא כל הזמן מדברת על העתיד, אבל מה שהיא מתארת מדכא. היא כל הזמן עסוקה בזה שלא נשאר לה עוד הרבה לחיות, ושרק המוות מה שמחכה לה. עד אז, בטח יהיו לה בעיות זיכרון, ירידה בשמיעה, קשיים בהליכה... כמו לכמה מהחברות שלה. אמא, אין לך מושג כמה זה מדכא להיות בחברתה". שלא בחוכמה עניתי לה: "אני דווקא כן יודעת, כי אני היחידה שמדברת איתה יום יום, וזה עולה בכל שיחה. אני כבר התייאשתי, אבל בסתר לבי קיוויתי שדווקא בתי תצליח איפה שאני נכשלת". "זה לא יותר מדי לצפות מנערה?" היא נשאלת על ידי חברותיה. "בוודאי שזה יותר מדי. כנראה זה נאמר ברגע של ייאוש ותסכול מכך שאמי אינה נהנית כרגע ממה שהיא עוד יכולה לעשות, כי היא כל הזמן מוטרדת ממה יהיה. כשאני אומרת לה, שאולי אף אחד מהדברים האלה לא יקרה לה בכלל, היא מניפה את ידה ונאנחת, כאילו, מה אני מבינה ומפתירה לעברי, אדם לא יכול לברוח מגורלו". "האם גם אנחנו נהיה כאלה בעוד כמה שנים?".

"זה לא חובה. אצלי זה לגמרי שונה" אמרה האם השלישית. "טוב", עונות השניים שחלקו את סיפורן, "הסיפור של אמא שלך לגמרי שונה". "זה לא הסיפור שלה ששונה", עניתי,

אותי. היא כל הזמן נותנת לי להרגיש מפונקת, כפויית טובה, כשהיא עושה השוואות בין מה שיש לי לבין מה שהיה לה כשהיתה בגילי. אני לא אשמה שהיתה מלחמה, שהיא נאלצה לעזוב את הבית בגיל צעיר ולהסתתר מפני הנאצים, אני לא אחראית על זה שהיא איבדה את ההורים שלה במחנות ואח"כ גדלה בזהות בדויה במשפחה נוצרית. אני יודעת שהיא הגיעה בשלב יותר מאוחר לארץ וגדלה במוסדות. שתשמח שאני לא צריכה לעבור את זה ושאני לא יכולה להבין את זה". שתי האימהות הנוספות אמרו: "טוב, לפחות היא יודעת מה היו התחנות המרכזיות בחיי הסבתא שלה". "זה לא העניין" היא ענתה להן, "מצד אחד רציתי לנזוף בה, על הגישה שלה. מצד שני, כל כך הבנתי אותה. ההשוואות שחמותי עושה מתסכלות גם אותי, וגם אני סובלת מכך". שתי החברות הנהנו, ואחת מהן הוסיפה שגם היא מרגישה אותו הדבר. "אז מה אמרת לה בכל זאת?" היא התעקשה כמו שרק בעלת עניין יכולה להתעקש. "עניתי לה את מה שאמא שלי לימדה אותי, שאדם אינו יכול לברוח מההיסטוריה שלו".

"במקרה שלי", אמרה האם השלישית, שעד כה קולה פחות נשמע, "אמא שלי עושה את זה יפה מאוד כבר שנים". היא אמרה שאצלה בבית לא ההיסטוריה שהצטברה לאורך השנים היא זו שמרתיעה את הבת שלה, אלא דווקא

לאורך כל השיחה בין האימהות, לא יכולתי שלא להיזכר באימרה שסבתא שלי היתה אומרת: "דם זה לא מים". המטען שעובר בין הדורות איננו רק גנטי. אנו יורשים נקודות מבט על החיים, אותן אנו מאמצים לחיקנו, עד שנדמה לנו שזה הטבע שלנו ולא ניתן להבין את המציאות בצורה שונה. מי ששוקעים בעבר, סוחבים איתם משא כבד, אשר מכתב במידה רבה את גבולות החוויה האנושית שלהם בהווה. אלו שמכוונים לעתיד, גם כן חווים החמצה מאחר והיום יום מגויס לחלוטין לטובת מציאות שטרם התרחשה. בין אם התרחשים לעתיד חיוביים ובין אם הם שליליים, כל פעולה נבחנת בהתאם לתוכנית של היום שאחרי. כך קורה שרבות החוויות עליהן אנו מוותרים מתוך מחשבה שהן מסיתות אותנו מהמסלול. התמקדות בהווה אינה זילזול בעבר ואינה מלמדת על חוסר הערכות לעתיד לבוא. נוכחות מלאה בכאן ובעכשיו, פותחת פתח למפגש בין-דורי בו בני משפחה בגילאים שונים יכולים להתחבר אחד לשני ולחוות חוויה משמעותית משותפת ללא כל ביקורת ושיפוט. ושם בדיוק נפתח אשנב, להכיר ולהוקיר את מי שהננו בכל רגע נתון. ♡

הכותבת היא יועצת, תומכת ומלווה משפחות מבוגרות.

"זו נקודת ההתייחסות שלה. הרי, היא באה מאותו אזור שהגיעו גם האימהות שלהן, והאירועים שחוותה היו די דומים. היא פשוט חיה את הכאן והעכשיו. זה מאפשר גם לבת שלי ולה להיות מהזמן שבו הן מבלות יחד. אני ממש מקנאה בקשר שלהן, זה כאילו שהן חברות ויש להן כל כך הרבה במשותף, אי אפשר להרגיש את פערי הגיל וגם לא את פער הדורות. הלואי ואני אהיה כמוה". "טוב" הוסיפה החברה השנייה, "לענייננו, מה זה אומר, שהיא אף פעם לא מזכירה את העבר שלה?" "בטח שהיא מספרת על העבר, אבל היא תמיד מבליטה קודם את הדמיון בין החיים שלנו לחיים שהיא חוותה. גם כשהיא מספרת על מה שהיה, היא לא מתרפקת כמה טוב היה אז, וכמה היום זה אחרת במובן הרע של המילה". "ומה לגבי העתיד?" "אני שומעת שהיא עושה תוכניות יחד עם הבת שלי, ויש תחושה שהיא רוצה לקחת חלק בכל אחת מהתחנות החשובות בחיים שעוד מחכות לה, כמו הגיוס לצבא, החתונה, בחירת בן זוג ומקצוע". "ומה זה עושה לך, כשאת שומעת את זה?" "אני חוששת מאוד, מהאובדן שהבת שלי תחוה. אפילו שאלתי אותה אם היא לא חושבת שהיא מגזימה עם התוכניות של עשר-עשרים-שלושים שנה קדימה. היא ענתה לי בנעימות, ממש לא. זו הדרך שלי להבטיח שאני אמשיך ללוות אותה גם אם לא במעשים לפחות בלב ובמחשבה".

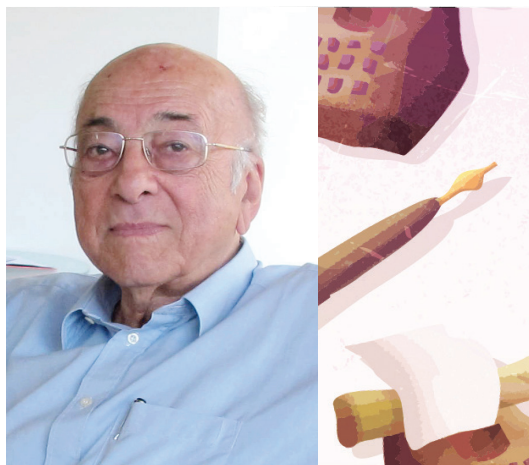
עזרו לנו להמשיך לתמוך ולהרחיב
את ויקיפדיה למענכם ולמען
הילדים והנכדים שלכם.

כיצד תוכלו לתרום?

המחאות לפקודת ויקימדיה ישראל יש לשלוח
לכתובת הבאה: ויקימדיה ישראל, קרליבך 7,
ת.ד. 51875, תל אביב. מיקוד: 6713211. תרומה
בהעברה בנקאית: בנק הפועלים (12) (מספר
סניף 609, מספר חשבון 544642 שם החשבון:
ויקימדיה ישראל (ע"ר))

בואו לעזור לנו לעזור לכם להמשיך
ליהנות ממקדש הרוח נקי מפרסומות.

ויקיפדיה היא כמו ספרייה או כמו גן
ציבורי. היא כמו מקדש של הרוח –
מקום שכולנו יכולים לבוא אליו כדי
לחשוב וללמוד. ויקיפדיה היא משהו
מיוחד! זהו אחד מהאתרים החשובים
בעולם. אתר המשרת מיליוני אנשים
בכל יום ביותר מ- 270 שפות. כולנו
נכנסים אליו ללמוד ולחקור אודות
נושאים שמעניינים אותנו וחלקנו אף
לוקחים חלק, בהתנדבות, על מנת
לשמור על ויקיפדיה כמאגר ידע חופשי,
מהימן ובעיקר נקי מפרסומות, כל
הפעילות שלנו בכתיבת האנציקלופדיה
הגדולה בעולם ממומנת מתרומות.

חשיבות כתיבת זכרונות

<< גיורא עמיר, דייר הבית בכפר סבא

סטלין. ספרון לא גדול "יום אחד בחיי איבן דניסוביץ" עשה את המלאכה באופן הרבה יותר אפקטיבי ומשכנע.

להבדיל, הישוב בארץ ישראל הקריב אחוז מהאוכלוסייה שלו, 6000 נערים ונערות במלחמת הקוממיות. מגש הכסף עליו ניתנה לנו המדינה. הייתי מודע באופן כללי לגודל הקורבן אבל רק שיחה אישית, מקרית עם ראובן מס מירושלים, אביו של דני מס, שיחה על בנו וחבריו, אפשרה לי להבין איזה נוער זה היה ומה גודל הקורבן.

המספרים של קורבנות השואה הם כל כך גדולים ואימים, עד שהם מעבר לתפיסה הפשוטה של המוח האנושי. מה אומר לנו המספר שישה מיליון? התמונה של אלן כורדי, תינוק סורי שגופתו נפלטה על חוף תורכיה, ריגשה את העולם כולו. כיצד מסוגלים אנו שהיינו שם, לתפוס ולהבין מספר של מיליון וחצי ילדים שאבדו לנו בשואה?

כולנו יודעים מה הייתה אושוויץ. אבל האם באמת אנחנו מבינים את אימת הקיום והחידלון של היחיד ששלטו במקום הזה? ק. צטניק, סופר ששרד את אושוויץ וכתב על אושוויץ, הצליח לתאר את האימה בספר "פיפל" דרך תיאורו של נער אחד, מוני, שבמלחמתו על הקיום הוא משרתו של ראש הבלוק ובזכותו הוא מתקיים עד ששר חינו. אימת הקיום, דרך פריזמה של היחיד, שחייו תלויים <

לא רחוק היום - ואולי הוא כבר פה - שאירועים דרמטיים ביותר בתולדות העם היהודי, אירועים שקרו לנו ובימינו - ייהפכו לדף בספרי לימוד של היסטוריה. זה קורה לנגד עינינו למלחמת הקוממיות, קורות הקמת המדינה וביתר שאת - כנראה מחמת גילם של אנשים שחוו אותה - זה קורה לשואה.

תמיד סברתי שלא ניתן להבין אירוע היסטורי אלא רק מתוך זווית ראייה של היחיד או של קהילה קטנה. כאשר קראנו או למדנו היסטוריה, נאמר לנו כי ב-1812 נחל נפוליאון מפלה גדולה ברוסיה וחזר מוכה וחבול לפאריס. אף פעם לא סופר לנו מה קרה לגסטון, לפייר, לז'אן ולמישל שהיו חייליו של נפוליאון וחזרו ללא רגליים או ללא יד, שאבדו אי-שם בכפור הרוסי. נפוליאון חזר לארמונו, לאן חזרו חייליו ואיך התמודדו הם עם מה שקרה להם?

אנחנו יודעים שגנרל צ'ז'יקוב, שהיה אחד המפקדים המהוללים של הצבא הסובייטי בסטלינגרד, הגיע עד לברלין. ומה קרה עם סריוז'ה, ואדים, גרגורי ואנטולי שהיו חייליו? לאן הגיעו הם?

אלכסנדר סולז'ניצין יכול היה להתריע על קיום מחנות הגולאג ובהם רבבות אסירים הנמקים בעבודה קשה, בתת-תזונה ויוצאים מדעתם, נתונים לשלטונם של קלגסי

גורל היחיד מתקבלת התמונה האמיתית, על כל אימתה. אלה הנסיבות המחייבות כל אחד מאתנו אשר היה שם ושרד - לכתוב את סיפורו. כל סיפור הוא דרמה שלא דמיונו הפורה של סופר יצר אותה כי אם החיים - תערובת של מזל, מקריות, תושיה והרצון האדיר לעבור את התופת ולצאת ממנה חי ושפוי.

אלה סיפורים שחייבים לחיות לתמיד. על כן חובה עלינו לספר ולהניח אותם על הכתב. רק כך נבטיח שהשואה, כל מה שהייתה, כל מה שקדם לה וכל מה שבא אחריה, לא יהיה דף בספר היסטוריה, אלא עדותם של אלפים, ששרדו, קמו לחיים חדשים ויכלו להם. ♡

על בלימה בכל שנייה - רק כך אנו מסוגלים לנסות ולהבין מה היה המקום הזה - אושויץ.

במוזיאון השואה בושינגטון, כך למדתי, מקבל כל מבקר חוברת קטנה ובה סיפור חייו של אחד מקורבנות השואה. עם הספרון הקטן, הכולל את תולדות חייו ומפת הסבל והייסורים בשואה של אדם בודד אחד- עובר המבקר את התחנות הנוראות של החיים בשואה של אותו יחיד והוא מבין את הייסורים, את המאמץ, את המקריות ומנת המזל שלה נזקק כל אחד באותה מערבולת גורל נוראה - השואה. שישה מיליון הוא מספר ענק, מחריד - אבל מעבר לו מתקיימים יחידים שאת הכרת גורלם איבדו באוקיאנוס המחריד של המספר הגדול. באמצעות תיאור

מתוך ערב תרבות שהוקדש להשקת ספרו של גיורא עמיר "חיים פשוטים" בבית בכפר סבא.

מימין לשמאל:
דיתה סנה מנהלת ספריית הבית, ציפי דראל מנהלת תרבות ופנאי, הדייר שלמה גזית.

לחזור לסימטאות הילדות

מדוע אנשים כותבים את סיפור החיים

<< ערן נובק

**"את החיים אפשר לחיות רק קדימה,
אך להבין אותם אפשר רק לאחור"**

סרן קירקגור

הרחיבו את ההזדמנות להרהר בתולדות החיים. במוסדות החינוך התמסד הנושא של "ספר השורשים" שכותבים הנכדים והנינים בהגיעם למצוות, כשהפרק המיועד לסבא או לסבתא, מצית אצל רבים זיק של נוסטלגיה לימים עברו, ומעורר רצון להרחיב את התיעוד. לצד כל אלו, התפתחו האפשרויות הטכנולוגיות להפקת הספר. כל השלבים החל בתיעוד, כתיבה, עריכה ועד לשחזור ושימור המסמכים והדפסת הספר עצמו, הפכו נגישים לכל אדם. כתוצאה מכל אלו, גם לאנשים מן הישוב נוצרה האפשרות לתעד את חייהם. "סיפור החיים" האישי, הפרטי, המשפחתי, המיועד לאדם, למשפחתו ולחבריו הקרובים הפך חלופה ל-"ביוגרפיה" הממלכתית והלאומית של גדולי הדור. בשנים האחרונות נכתבים מאות סיפורי חיים מדי שנה, והם מכניסים ריגוש ושמחה לאלפי בתים.

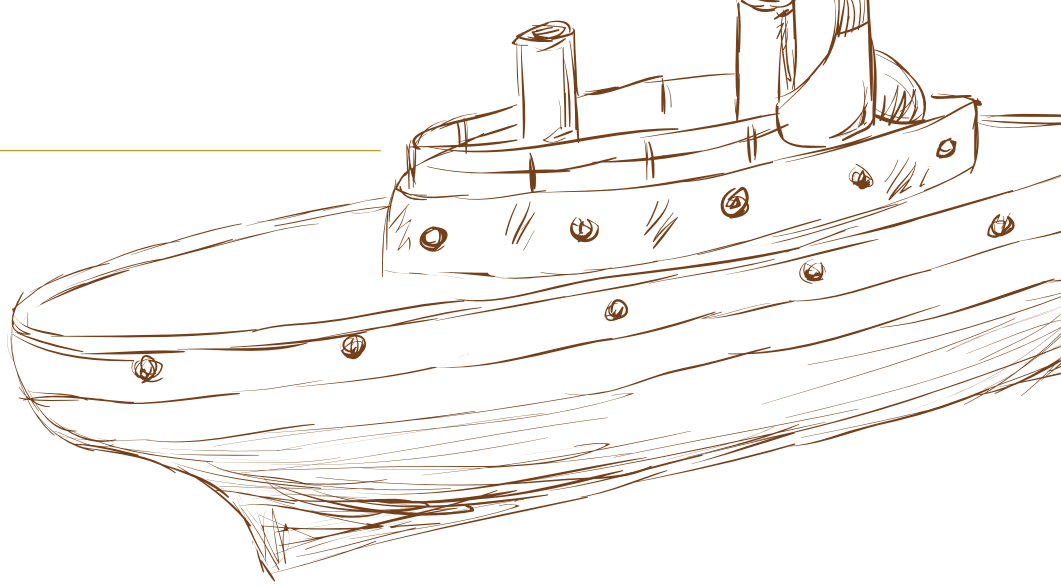
הבונוס הפנימי

בספרה "נפלאות הזיכרון ותעתועי השכחה" כותבת הפסיכולוגית ניצה אייל: **"אנו בונים ומעצבים את סיפור החיים שלנו ועדיף לנו לעשות זאת מנקודת ראות של פרפר ולא של זחל. מי שמרגיש היום פרפר, יפתח זיכרונות צבעוניים של פרפר".** ישנה הסכמה רחבה בין כל העוסקים בדבר, כי כתיבת סיפור החיים מהווה <<

"מה אני, אריק שרון? מה כבר יש לי לספר, לא הובלתי ואגדות לקרב, ולא הקמתי ישובים" זו הייתה תגובתו הראשונה של אבי כשהצעתי לו לכתוב את סיפור חייו, את הביוגרפיה האישית, כפי שהוא המשיך לומר, בעודו מחייך את חיוכו הצנוע.

אז מהי באמת ביוגרפיה, ומהו סיפור חיים? מה ההבדל ביניהם, והעיקר, מדוע אנשים בוחרים לכתוב אותם? הביוגרפיה היא למעשה כתיבת תולדות החיים של אדם, תוך כדי תיאור מפורט של מהלכי חייו, תיאור עובדות ואירועים, לצד מחשבות ורגשות שליוו אותו. כל אלו מציבים זרקור על דמותו של האדם על פועלו ועל מורשתו ומציגים אותו באור זה לסביבה כולה. בשנים עברו, מנהיגים, מצביאים, גנרלים, תעשיינים ואנשים שסיפורם היה "גדול מהחיים", נהגו לכתוב את הביוגרפיה האישית ולהוציאה אל האור כספר, רצוי עב כרס ובהוצאה מכובדת. זה גם היה הדימוי הראשון שעבר בראשו של אבי כשדיברתי איתו על כתיבת סיפור חייו וזה היה הבסיס לתגובתו.

שנות האלפיים הביאו עימם שינויים גם בתפיסת סיפור החיים: תוחלת החיים ואיכותם עלו וזמני האיכות והפנאי

מאודסה לארץ ישראל. הם הקימו בית ומשפחה בקרית אליהו שבחיפה. לאבי ישראל חברו אמו חנה ודודתו הרופאה ד"ר חיה רפפורט. אמי סוניה, בעלייתה לארץ ישראל, נפרדה לנצח ממשפחתה, בכאב שגרד את ליבה עד יומה האחרון..."

מלכודת הזמן

אז מתי כדאי להתחיל לכתוב את סיפור החיים? נטייה אנושית ומוכרת היא לומר "טוב, יש זמן", או "יום אחד אני אשב על זה" ואמירות דומות. אצל אנשים מסוימים עלולה כתיבת הספר לעורר אפילו תחושה של "סגירת מעגל". אך כפי שכולנו יודעים הזמן מתקדם באופן עקבי. היכולת לזכור ולשחזר לא תמיד תהיה קיימת. ישנם מקרים רבים ששאלות חשובות צצו מאוחר מדי ומותרות במורשת המשפחתית חורים שלא ימולאו עוד לעולם.

חוות תהליך כתיבת סיפור החיים

כתיבת סיפור החיים היא תהליך מובנה הכולל מספר שלבים: מפגשים אישיים עם המראיין, כתיבת הטיוטה, תיקון משותף של הטקסט, בחירת התמונות והמסמכים וסריקתם, עריכה, עיצוב גרפי ודפוס. בני המשפחה מוזמנים להשתתף בתהליך ולתרום זוויות משלהם לסיפור. השלמת הספר משתנה מאדם לאדם, אך ניתן לבצע אותה בכ-2 עד 4 חודשים.

יוסי בנאי שר "לפעמים כשאני כן לבדי, אני חוזר לסמטאות ילדותי", ואני מציע, חזרו אל הסמטאות כל עוד יש לכם כוח במותניים, ואל תלכו לבד, קחו לשם את האהובים שלכם וחלקו איתם את הזיכרונות.

כותב המאמר מוביל את פרויקט "סיפור והמשכים" לתיעוד וכתיבת סיפורי חיים. סיפור והמשכים לפרטים ויעוץ: 052-6134999, sipurve@gmail.com

בראש ובראשונה תהליך תרפויטי בריא. התהליך מאפשר לאדם לקבל אוזן קשובה, סבלנית וסדורה, לעשות סדר בזיכרונותיו, להציף אל התודעה אירועים ששכח והדחיק ולעצור לרגע ולהרהר בהם מחדש באופן שיאפשר לו לערוך מיון מחדש של האירועים המשמעותיים בחייו. כל אלו מאפשרים לאדם לראות איך כל הנקודות מתחברות לקו ולהסתכל על מכלול חייו במבט חדש ורענן. התהליך הפנימי שעובר האדם, מציע לו גם שקט נפשי ומאפשר לו הסתגלות נינוחה וטובה יותר לשנים הבאות. מן תחושת נחת כמו שמרגישים אחרי שעושים סדר בחדר שעמד מבולגן שנים רבות.

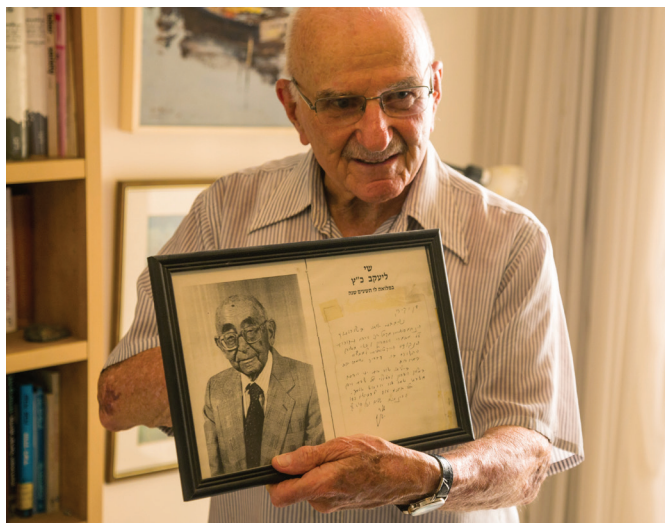
הנרטיב המשפחתי

תהליך כתיבת סיפור החיים פורץ כמובן בסערה את הגבול האישי לתוך המסגרת המשפחתית הרחבה. יצירת הנרטיב שבו האדם הוא הגיבור הראשי, הופכת את סיפורו לבסיס של מורשת משפחתית שתעבור מדור לדור. סיפור החיים המשובץ באירועים כתובים, תמונות מצהיבות ומסמכים מרוטי שוליים, הוא אמצעי ויזואלי מוחשי ונגיש. הודות לו יכולים הילדים, הנכדים, הנינים ואף הדורות שיבואו לאחריהם, לשמוע את צלילי העבר ולחוש ריחות וטעמים מלפני שנות דור. זו מתנה משפחתית שמקרבת את הדור הצעיר באופן בלתי אמצעי אל השורשים ומאפשרת להם להבין את מקומם ואת הווייתם בתוך הקונטקסט המשפחתי הרחב.

אחרי שהשתכנע אבי שגם הוא יכול לכתוב את סיפור חייו, הוא בחר לפתוח אותו בהצצה קטנה אחורה, אל הסיפור של הוריו, ובחר במלים אלו: "ממרחק הסיפורים והזמן זה נראה כמו רגע אחד קטן שאחרי המהפכה הבולשביקית ברוסיה. אמצע שנות ה-20 של המאה ה-20. הורי, ישראל נובק וסוניה לבית דונסקוי, במה שמדגדג לי לתאר כמו בריחה רומנטית וציונית, הגיעו

דן על הים

<< אור בוקר

ד"ר דן גלעדי בן ה-84, חובב ים מושבע ואיש חינוך בכל רמ"ח איבריו, מקיים כבר חמש שנים חוג דו שבועי עבור דיירי הבית בבית ים, בו הוא מרצה בין השאר על תולדות היישוב, כלכלה ואקטואליה ברחבי תבל, ונהנה מכל רגע.

911, בקומה התשיעית בבית בבית ים. ערוץ הרדיו 'קול המוסיקה' מתנגן ברקע, ועל השולחן הקטן בסלון, לצד תמונות ילדיו, גזירי עיתון בעלי משמעות – על האחד מתנוססת תמונתו של ראש הממשלה הראשון, דוד בן גוריון, ועל השני, רשימת שיאי עולם מיתולוגיים טרם נשברו, בין השאר בקפיצה משולשת והטלת כידון.

על הקיר שממול, מתנוססת תמונה ממוסגרת עם מכתב הוקרה אותנטי בכתב ידו ובחתימתו של דוד בן גוריון, שקיבל גלעדי על המאמר הראשון שכתב, הרבה לפני שהפך לד"ר ואיש חינוך רב עשייה באקדמיה. "אני מרגיש צורך נפשי להביע לך הערכתי והוקרתי העמוקה על הגישה החדשה, הנועזת, האובייקטיבית במידה כמעט מקסימלית לבירור הגורמים הכלכליים והמעמדיים בבניין הארץ לפני קום המדינה", כתב בין השאר בן גוריון.

בנוסף, מראה לי גלעדי בהתרגשות תמונה שנשמרה היטב במשך כמעט שלושה עשורים, בה זכה בפרס על מחקר שערך על קברניטי ההתיישבות החקלאית, לוי אשכול. את הפרס קיבל בשנת 1990 מידיהם של ראש הממשלה יצחק שמיר ונשיא המדינה חיים הרצוג.

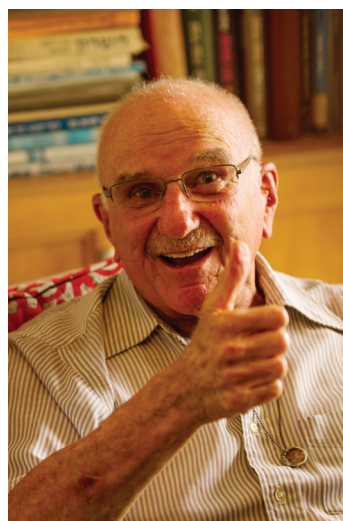
על הכוונת שליד נמצאים ספרים פרי עטו של גלעדי, בהם ימי כפר סבא, תל אביב בראשיתה והעלייה השנייה. בתחום ספרי הלימוד זכה לקרדיט על סדרת ספרים <<

בעידן בו מידע נרחב בכל נושא, זמין כפרי בשל באמצעות האינטרנט או הטלפון הסלולארי, מלאכת ההרצאה הפרונטלית מקבלת מעמד שונה ומיוחד יותר מבעבר. כלל לא פשוט לרתק את שומעין פעם אחר פעם, לחדש להם ולגרום להם הנאה צרופה, כזו שתגרום להם להגיע גם למפגש הבא.

מי שעומד במשימה הזו בהצלחה מעוררת השתאות הוא ד"ר דן גלעדי, דייר הבית בבית ים, המעביר כבר 5 שנים תמימות חוג דו שבועי עבור דיירי הבית, העוסק במגוון תחומים מרתקים, בהם תולדות היישוב והמדינה, תהליכים חברתיים וכלכליים בעולם כולו וכן דיונים נרחבים בבעיות אקטואליות. בנוסף, אחת לחודש או חודשיים מעביר גלעדי הרצאות במגוון נושאים: על התמורות שחלו בקיבוץ, על הספר 'קיצור תולדות האנושות' של הררי, וכן על ארץ ישראל במלחמת העולם הראשונה. ללא ספק, 5 שנים הן פרק זמן ארוך במיוחד בחייו של מרצה, גם כאשר מדובר במרצה במוסדות חינוכיים ואקדמיים, כך שברור שבמסגרת רשת מגדלי הים התיכון, לפעילות הענפה של ד"ר גלעדי אין אח ורע.

בן גוריון ואני

אנחנו נפגשים בדירתו המזמינה בעלת המספר המחייב

נוסף לו אני נותן ביטוי בכל הזדמנות הוא חשיבות הנושא הדמוגרפי, הקשור בהתפתחות האוכלוסיה ומימדיה". כשלושה חודשים לאחר תחילת ההרצאות, זיהה גלעדי מספר שומעים בעלי עניין מיוחד בדבריו, מה שהוביל אותו לרעיון להופיע באופן קבוע בפני קבוצה מצומצמת, וכיום נמנים עם החוג שלו כ-20 משתתפים. "החלטתי יחד עם מנהלת התרבות להקים את החוג, ואז עוד לא העלתי על דעתי איזה אופי יהיה לו", הוא נזכר. "התברר שהעניין היה במקומו ועובדה שהוא נמשך כבר 5 שנים, עד היום". על התפתחות החוג בענייני אקטואליה הוא מספר: "אני מגדיר אותו כ'עולם ומלואו', אבל החלטתי, ואני חושב שזה נכון, לא לגעת באקטואליה בארץ. אחד הנושאים בהם עסקתי בשנה האחרונה הוא הבחירות בארה"ב, וכמובן שאי אפשר להימנע מהתייחסות או השוואות פה ושם, אבל אני עומד על כך שלא נערבב דעה אישית וניכנס לאמוציות וויכוחים פנימיים. לדוגמה, כשאני מדבר על נושאים דמוגרפיים, אני מסביר שהעולם מתחלק לשני סוגי ארצות - כאלה שיש בהן ריבוי טבעי גבוה, כמו באפריקה ואסיה, והארצות המפותחות בהן הריבוי הטבעי פסק, כמו יפן, קנדה ואוסטרליה. בהקשר זה, אני

הנלמדים באוניברסיטה הפתוחה בשם ישראל בעשור האחרון - עשר חוברות שאת חלקן כתב וחלקן ערך. אבל מעל הכל, עיניו הבהירות של גלעדי נוצצות כאשר הוא מפנה אותי למרפסת, המספקת תמונת נוף יפהפיה לחוף ימה של בת ים, השוכן במרחק נגיעה מביתו. לא קשה לחוש בכך שהים הוא אהבתו הגדולה ביותר של גלעדי, כמו גם הסיבה מדוע בחר להתגורר בבית בבת ים. דן מציין כי הוא מקפיד לפקוד את חוף הים בכל יום, אם למטרת שחייה ואם להליכה, ומבט נוסף מגלה שהוא עונד לצווארו שרשרת עם צדף גדול מהחוף, עובדה שמדגישה עוד יותר, כי במובנים רבים הים ודן גלעדי - אחד הם.

ריבוי טבעי

"מיד בהגיעי לבית בבת ים פנתה אלי מנהלת התרבות ושאלה האם אהיה מוכן להעביר הרצאות", פותח גלעדי. "מיד הסכמתי, כי זה טבעי עבורי ומה שעשיתי רוב חיי, במקומות כאלה ואחרים, כולל במילואים. רציתי לתרום לקהילה בה אני נמצא. מאחר ואני איש מדעי החברה, בכל ההרצאות שלי הדגש הוא על תחום הכלכלה, כמו גם נושא ההתיישבות החקלאית הקרוב לליבי. תחום

האחרון' - בשנת 1960 ייסד וניהל את בית הספר התיכון האזורי בבית ברל. אב לארבעה ילדים וסב לנכדים. **חשבת לחזור ללמד בתיכון או במוסדות חינוך אקדמיים?** "לא, האמת היא שבניגוד לרוב חבריי החלטתי שאני חותך ולא ממשיך בקשר שיחייב אותי עם מוסד לימודי גבוה. בעיניי, יציאתי לגמלאות הייתה לעשות שינוי מרחיק לכת בחיי, וכך נהגתי".

ולסיום, מה תורם לך מבחינה אישית להרצות בפני הדיירים?

"אחד הנושאים בהם עסקתי היה מדינות אסיה הגדולות: יפן, סין והודו. ברגע שהגעתי לענייני הודו, נזכרתי בספר הקלאסי של העיתונאי עזריאל קרליבך, שנכתב לפני 60 שנה ונחשב בצדק למקור הטוב ביותר. קראתי אותו מחדש ונזכרתי בהתפעמות הגדולה שהייתה לי ממנו. הדגשתי בפני התלמידים שלי עד כמה הזכרון שלי מהספר היה מוצדק וראיתי אותו כמלאכת מחשבת של אחד בדורו. מעבר לכך, כל עוד אני מרוצה ונהנה, וה"קליינטים" ממשיכים להגיע ולשמוע אותי, אני מתכוון להמשיך להעביר את החוג".

לא יכול שלא לומר את משפט המחץ - שהמדינה היחידה בעולם בין המדינות המפותחות, שבה יש ריבוי טבעי ורציני, ומעמד המשפחה בה מתחזק, היא ישראל".

יצוין כי גלעדי הינו חסיד גדול של עיתון 'הארץ' בכל הקשור להיבט העולמי ולדבריו, לוקח ממנו את השפע הגדול על הנעשה בעולם. "אפשר לספור על כף יד אחת את העיתונים בעולם כולו, מהם אתה יכול ללמוד על הנעשה בעולם, כמו עיתון הארץ", הוא אומר.

זיכרונות מקרליבך

ד"ר דן גלעדי נולד בכפר סבא ולמד באוניברסיטה העברית בירושלים (שאז הייתה היחידה) בחוג למדעי החברה. הוא בעל תארים בכלכלה, מדעי המדינה והיסטוריה כללית, ובעל דוקטורט בנושא העלייה הרביעית. עם סיום התואר השני עשה תעודת הוראה, ובעבר שימש מורה ומפקח במערכת החינוך, מרצה באוניברסיטת תל אביב וחוקר תולדות יישוב המדינה. כמו כן יש לו חלק בספרי לימוד רבים, דוגמת סדרת ספרים באוניברסיטה הפתוחה בשם 'ישראל בעשור

מנוי למחול ישראלי
ללא הגבלת כרטיסים

לשנה !

בואו לראות, לחוות,
להנות ולבלות מחול
ישראלי ללא הגבלת
כרטיסים למשך שנה

690 ש"ח לשנה במקום 990 ש"ח

אזרחים ותיקים במחיר מיוחד

מנוי מחול ישראלי במרכז סוזן דלל,
נווה צדק, תל אביב

מרכז סוזן דלל מביא אל הבמה את חוויית המחול התרבותי והחברתי
בישראל. מדי שנה מתקיימים בו למעלה מ- 500 מופעים מהארץ
ומחו"ל הזוכים להדים רבים ולהערכה מצד האזרחים והמבקרים.

מרכז סוזן דלל ממוקם, בקרבת הים והטיילת, בלב השכונה הראשונה
של העיר תל אביב, נווה צדק "פריז הקטנה", אשר הפכה בשנים
האחרונות ליעד תיירותי חובה. הרחובות הצרים הצבעוניים הם אלו
ההופכים את השכונה למיוחדת ואגדית אשר שילל חנויות מעצבים,
בתי קפה, מלונות בוטיק, מסעדות, בתי ספר, גלריות ומתחם התחנה
עוטפים אותה.

לבוא לסוזן דלל זה חוויה ובילוי מושלם לך ולכם
ולמשפחה. בואו להיות חלק מהשפיע והמעצים את
המחול הישראלי בישראל.

מצטרפים חדשים יהנו משני מופעים מחו"ל חינם

לפרטים ורכישה התקשרו

*** 8677**

אזרחים ותיקים במחיר מיוחד
690 ש"ח לשנה במקום 990 ש"ח
אנא ציינו קוד הטבה "600"

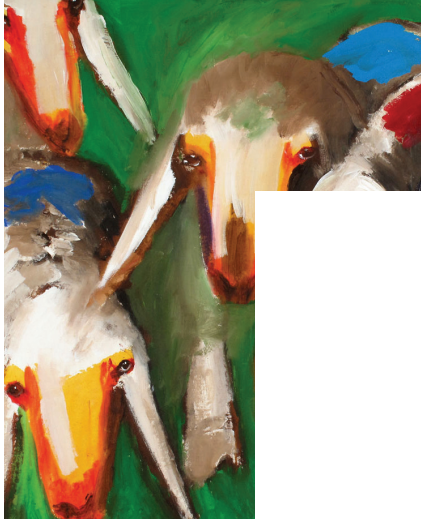
www.sdc.org.il

Suzanne Dellal Centre

סוזן דלל - זה מחול !

זוכה פרס ישראל 2010

חגים, מועדים וימי זכרון

"השנה הפקתי טקס אחר ליום הזיכרון לשואה ולגבורה. לא טקס יישובי, לא טקס בו השתתפו מאות אנשים, אלא כמה עשרות. בטקס הזה הדליקו ניצולי שואה נר זיכרון יחד עם נכדיהם הצברים הישראלים. בצעדים כושלים מהתרגשות הם עלו לבמה, אחד אחד, נשענים על יד איתנה של נכד או נכדה והדליקו נר של זיכרון, נר של גאווה וגם של ניצחון ותקומה. לא נותרה עין יבשה. זה היה הטקס המשמעותי ביותר שהפקתי עד כה! לצערי אלה השנים האחרונות בהם יוכלו ניצולים להשתתף בטקסים כאלה. בהתרגשות רבה ובלב רועד חותמת את היום הזה."

אירית הורוביץ, מנהלת תרבות, הבית בירושלים

מפגשים מהסוג הרגשי

<< הדס ליטמן ערער

השנייה לכפר קטן אידרסדורף לא הרחק ממינכן. תחנה זו, במבנה שהיה מנזר אותו הפכו נציגי אונר"א מיד לאחר המלחמה לבית ילדים יתומים, שמרה עליהם ודאגה לכל צרכיהם, החל ממזון, לבוש ומקום שינה ובהמשך לצרכים חברתיים וכמובן הכנה לעליה ישראל.

הלה בראון, דיירת מגדלי הים התיכון מהבית בצומת סביון הייתה גם היא בקבוצה, יחד עם בעלה, **יצחק בראון** ז"ל שנשאר חבר קרוב מאוד לזלמן עד יום מותו לפני כשנה. לפני כ-7 שנים ארגן יצחק בראון מפגש קבוצתי בבית בצומת סביון, אליו הגיעו רבים מהקבוצה וביניהם כמובן גם זלמן אקרמן. מחלקת קשרי לקוחות של מגדלי הים התיכון דאז, אותה אני ניהלתי, סייעה בארגון מפגש זה.

החיבור שלי לקבוצה אישי ביותר. אבי, **אברמליה ליטמן**, אשר חי בקיבוץ נתיב הל"ה עד היום, נמנה על חברי הקבוצה. בתקופה שבה עבדתי במגדלי הים התיכון התוודיתי למשפחת אקרמן וההתרגשות הייתה רבה.

סוגרים מעגל

לפני כשנה נסעה הקבוצה מנתיב הל"ה לאינדרסדורף, למקום שהיה בזמנו בית הילדים - היוזמה לביקור הייתה

באוגוסט האחרון התארחו בבית בכפר סבא קבוצה של ניצולי שואה שהיו יחד בקיבוץ ילדים בעיירה אינדרסדורף בגרמניה, טרם עלייתם לישראל. הקבוצה הגיעה לקיבוץ הילדים ממקומות שונים ובדרכים שונות אחרי ששרדו את המלחמה. רובם היו לאחר עלייתם לארץ ממקימי קיבוץ נתיב הל"ה וחלקם מתגוררים שם עד היום.

ואיך כל זה קשור למגדלי הים התיכון?

זלמן אקרמן, דייר הבית בכפר סבא, הצטרף לתנועת "דרור" ששמה לעצמה ייעוד לאתר ילדים ששרדו את השואה ולשבץ אותם במסגרות מיוחדות שיכשירו אותם לעלות ארצה. זלמן היה מדריך הקבוצה בגרמניה שנקראה קבוצת איתן. נער בן 17 לערך ששרד את המלחמה ונשאר יחיד משפחתו, אך בזכות אישיותו הכובשת הפך לדמות משמעותית מאוד עבור קבוצת הילדים באותה תקופה. יש לזכור כי הם היו ללא הורים והמסגרת שקלטתה אותם אפשרה להם לחזור לשפיות. מסגרת זו - "קיבוץ ילדים", הוקמה בעירה ביילאבה במערב פולין בקיץ 1945 שם רוכזו 58 ילדים בהדרכתו הנאמנה של זלמן ובעזרת אם בית נוספת. למעשה הייתה זו התחנה הראשונה במסע לארץ ישראל. בחורף שנת 1946 הגיעו לגרמניה לתחנתם

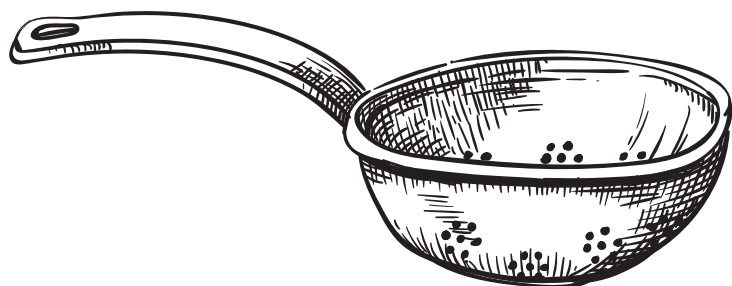
כך נולדה המחווה לזלמן אקרמן שזכה לטעום מחוויית הביקור דרך התמונות והסיפורים של חניכיו דאז.

המפגש הקבוצתי המרגש יצא לפועל לאחר שלושה חודשים מהביקור ו-70 שנה לתום המלחמה ולהיותם יחד בקיבוץ הילדים באינדרסדורף והיום, מספר חודשים נוסף מאוחר יותר הוא זוכה לחשיפה במגזין המגדלים לציון יום השואה שנת 2016.

של אנה, בחורה גרמניה אשר מתגוררת בעיירה שגילתה לגמרי במקרה לפני 15 שנה את סיפור המנזר שמשמש כיום בית ספר. הסיפור נגע לליבה ומאז היא מארגנת כל שנה מפגש של ניצולים אותם היא מאתרת בארץ ובעולם, במטרה להיפגש עם בני נוער בעיירה ולספר את סיפורם. לביקור השנה הצטרפו חלק מהבנים והבנות של אותם מבוגרים וביניהם גם אחיותיי ואני.

במפגש מקדים שהתקיים בין אנה לקבוצה בקיבוץ נתיב הל"ה במטרה להכיר להם את הפרויקט ולהזמין אותם לביקור, העלו חברי הקבוצה זיכרונות ושמו של זלמן, המדריך המיתולוגי, עלה שוב ושוב בסיפוריהם כדמות של בוגר משמעותי עבורם בתקופה זו. זלמן הוזמן לביקור, אך לא יכול היה להשתתף בו מסיבות אישיות. כשפגשתי אותו לפני הנסיעה, העלנו את האפשרות שלאחר הביקור בגרמניה, הקבוצה תגיע אליו ותשתף אותו בחוויות מהביקור במקום לאחר כ-70 שנה ובכך לתת לו לטעום את טעם ההתרגשות, לשותף אותו בחוויה ולכבד אותו בנוכחותנו.

טעם של פעם

קטעים ובחרים מפרויקט תיעוד מיוחד
שערכה השפית והעיתונאית הילה אלפרט
עם דיירות הבית בבת ים למגזין יום עצמאות
של העיתון "ישראל היום" לכבוד יום עצמאות.

בחזרה לטעמים שמלווים אותנו מהעבר עם חמש בשלניות ותיקות, כולן מהבית
בבת ים שפתחו את המטבח ואת הלב בסיפורים נוסטלגיים הארוגים בתולדות
המדינה. שילוב חוויתי ומיוחד, פרי רעיונה של הילה, לשלב סיפורים מקום המדינה
לצד חשיפת מתכון מסורתי שכל משתתפת בחרה להכין:

לאה אקסר

שרה ענתבי, 86

בת חמש הייתה שרה כשעלתה עם המשפחה מחאלב שבסוריה היישר לימי מאורעות הדמים ביפו שנת 1936. משפחה בת 12 ילדים. "אמא נתנה לילד אחד ללכת לצבא והייתה עושה עוד אחד" מעידה שרה בחיוך. גם היא הביאה לעולם ילד כשבנה הבכור היה חייל וגם לנכדה שלה בת ה-20 עומד להיוולד אח. בימי מלחמת השחרור שימשה שרה כקשרית באצ"ל יחד עם אחות נוספת שלה.

בארוחה שהכינה להילה, בחרה שרה במאכלי העדה החאלבית ופתחה שולחן מלא בממולאים תאווה לעיניים ולחך לצד מג'אדרה.

המג'אדרה של שרה

המצרכים:

- 3/4 כוס עדשים חומות יבשות
- כוס אורז
- 2.5 כוסות מים
- כפית מלח
- 5 כפות שמן
- 2 בצלים גדולים קצוצים

אופן ההכנה:

- מבשלים עדשים עם כוס מים ומלח עד להתרככות.
- מוסיפים את האורז עם כוס וחצי נוספים של מים.
- מבשלים על אש קטנה עד לספיגה מלאה של המים באורז.
- במחבת מטגנים את הבצל ומעבירים אותו לסיר האורז עם השמן ומערבבים.
- מתבלים ומגישים. <<

לאה אקסר, 91

הכרזת המדינה תפסה את לאה כשהיא בת 23 כבר מנהלת בית הספר לאחיות בבית החולים בילינסון ואחות ראשית של בית החולים. "למחרת ההכרזה הביאו עשרות פצועים על הידיים לבית החולים וזה היה נורא. גם לו היה לי זמן לצאת לרחובות לא הייתי רוקדת. היה בי הרבה צער. איבדתי באותה עת חלק משמחת החיים שלי" ובכל זאת, לאה הקימה משפחה גדולה וקריירה מרשימה. במפגש עם הילה, בחרה לאה להגיש מרק ירקות ללא טיפת שומן. מורכב מירקות המשתנים בהתאם לעונה וכן הוא עם אבקת מרק. לאה גורסת שמי שהרכיב את האבקה הוא מקצוען ולכן צריך להיעזר בכישוריו.

מרק ירקות של לאה

המצרכים:

- 2 בטטות קלופות
- 3 גזרים
- 2 קישואים
- 2 בצלים
- 3 פרחי כרובית
- צרור פטרוזיליה
- 3 כפות אבקת מרק בטעם עוף

אופן ההכנה:

- חותכים הכל לקוביות גדולות ומכניסים לסיר גדול.
- מכסים במים ומבשלים כ-45 דקות או עד שהגזר רך. זורקים את צרור הפטרוזיליה ושוחנים את שאר תכולת הסיר.
- מוסיפים את אבקת המרק, מערבבים ומגישים.

יהודית קליין

יהודית אקושטי, 88

נולדה וגדלה בשכונת הבוכרים בירושלים. בת להורים ילידי ירושלים ממוצא פרסי. הבישול בבית היה על סהרת האוכל הפרסי. בגיל 12 עברה המשפחה לתל אביב לשכונת נווה צדק. כנערה הייתה יהודית בתנועת האצ"ל. "ידעתי לפרק ולהרכיב סטן במיומנות ובעניים עצומות". הכרזת המדינה תפסה אותה בבית עם ההורים קשובים לרדיו. "הכי ריגש ושימח אותי כשדיווחו על הורדת הדגל האנגלי ועזיבתם את הארץ. יצאנו לכיכר מוגרבי. כולם רקדו ורק אני חשבתי מה יהיה עלינו מחר. הייתי בטוחה ש"נאכל אותה".

החגיגה של יהודית

חביתת ירק שבימי המחסור עשו אותה מחויבה ואפילו היום יהודית מוסיפה למתכון חוביזה "כי נעים להיזכר בטעם"

המצרכים:

צרוור פטרוזיליה

צרוור כוסברה

צרוור חוביזה

4-6 בצלים ירוקים

4 ביצים

קורט מלח ופלפל

2 כפות שמן

אופן ההכנה:

- קוצצים את הגבעולים של העלים. קוצצים את העלים דק ומערבבים עם ביצים ותבלינים.
- מטגנים מהבלילה חביתה גדולה.

שוש רובינפלד

יהודית קליין, 93

יהודית נולדה ברומניה. קרובה של הרצל! כן, חוזה המדינה. הסבא והרצל היו בני דודים ויש לה מסמכים המעידים על זה. לארץ עלתה רווקה שבורת לב ונישאה בשידוך לבחור בולגרי ממנו נולד בנם יחידם. יהודית גדלה בבית של בליל שפות וטעמים. "סבתא ניהלה ברומניה את הבית בגרמנית ואת המטבח בהונגרית" ממנה למדה להכין את הגולאש ההונגרי לצד "שפצ'לה" או "נוקדלי" או "גלושקא". שמות שונים לבצקניות.

שוש רובינפלד, 79

משפחתה ברחה מהונגריה כשהייתה בת 2.5 והיא אינה זוכרת את העלייה לארץ. המשפחה השתקעה בראשון לציון. את הבריטים היא זוכרת בתור "כלניות" כילדה בת 10 נתנו לה לחלק בעיר כרוזים. "אבא לא אהב זאת כי היה לנו 'סליק' בבית וחשש מחיפוש". שוש היתה בת 10 כשהכריזו על המדינה. "הקשבנו כל הערב לרדיו ומשנדחה המועד שכבתי לישון ואבא העיר אותי כמו שהבטיח בחצות: 'יש לנו מדינה ילדה' סיפר בהתרגשות".

גולאש עם בצקניות של יהודית

המצרכים:

1/2 ק"ג קוביות כתף בקר

מלח

4 כפות שמן

3 בצלים גדולים קצוצים

קורט פלפל

3 כפיות גדושות פפריקה

חצי קופסת שימורי כרוב כבוש

לבצקניות:

כוס מים

מעט שמן

2 כוסות קמח

2 ביצים

קורט מלח

אופן ההכנה:

- מבשלים הבשר עם מלח עד שיתרכך (כ-3 שעות).
- מטגנים את הבצל, מוספים תבלינים, בשר ומים לכיסוי. מבשלים כשעה על אש קטנה.
- מסננים את הכרוב, מוסיפים לסיר ומבשלים 20 דקות נוספות.
- הכנת הבצקניות:
- מרתיחים סיר גדול עם מים, קורט מלח ומעט שמן.
- מערבבים בקערה קמח, תבלינים וביצים ולשים.
- מוסיפים מים עד לקבלת נוזל סמיך אותו מעבירים דרך מסננת למים הרוותחים.
- הבצקיות מוכנות כשהן צפות.
- מגישים הבצקיות ועליהן הגולאש.

הבלינצ'ס (פאלצ'ינסה בהונגרית) של שוש

כמות ל-15 חביתיות דקות בקוטר 20 ס"מ

המצרכים:

2 ביצים

כוס חלב

חצי כף ברנדי

כף חמאה מומסת

חצי כוס סוכר

3/4 כוס קמח

חצי כפית מלח

למליה:

600 גר' גבינה לבנה 9%

חצי כוס צימוקים בהירים

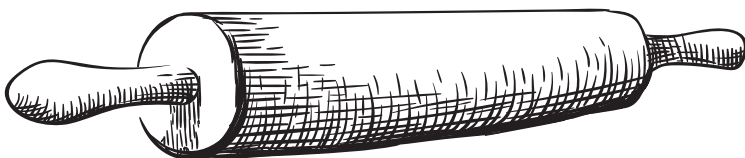
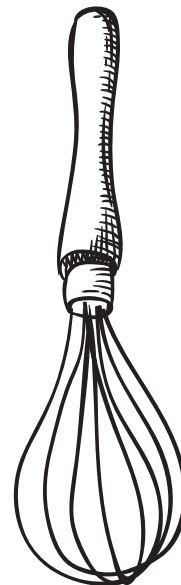
גרידה מקליפת לימון

כף סוכר

חצי כפית סוכר וניל

אופן ההכנה:

- מערבבים את כל המצרכים למעט קמח ומלח.
- מערבבים קמח ומלח ועליהם יוצקים את שאר התערובת.
- יוצרים חביתיות על מחבת טפלון ומעט שמן.
- מערבבים חומרי המילוי.
- במרכז כל חביתה מניחים 2 כפות מילוי.
- מקפלים שוליים ומגלגלים.
- מקשטים בסוכר וקינמון. w

דואט ירושלמי

ארוע רשתי לכבוד יום ירושלים

<< יואב ויס, מנהל הבית בירושלים

"אוויר הרים צלול כיין" ... אח ירושלים ירושלים...
הגענו אל העיר ואל הבית לחגוג את יומה של העיר שחברה לה יחדיו.

יום חג גם לרשת שלנו ושלל בתיה, אשר החליטה השנה, בפעם הראשונה, לקיים אירוע בבית החדש אשר בשכונת ארנונה שבעיר.

דיירי כל חמשת הבתים שלנו, הגיעו בשיירת אוטובוסים נוחים לפתחו של הבית ונכנסו תחת שער בלונים מרהיב לרחבה המוצלת. וכן, לא היה צורך בחילי חטיבת הצנחנים או בדרך בורמה כדי להגיע לעיר התוססת ירושלים והדיירים הסתפקו בשלשיית כליזמרים ירושלמית אותנטית שקיבלה פניהם בכינור, קלרינט ואקורדיון והנציחה את בואם למזכרת במצלמת רחוב.

לאחר התרעננות, שתייה קרה וכיבוד התיישבו הדיירים אל מול הבית המרשים שם פגשו את דיירינו הנרגשים, דיירי הבית בירושלים, שזו להם הפעם הראשונה לארח את חבריהם כאן אצלנו בירושלים. צוות הבית הכין לאורחים הנכבדים כיבוד כיד המלך וצינן את האוויר במזגני ענק.

אך אל תתבלבלו, האווירה הייתה חמה ושמחה. לאחר שברכתי את הבאים התכבדתי להזמין לבמה את מנכ"ל הרשת **דורון ארנון** אשר סיפר בהתרגשות על משמעות ירושלים בשבילו וניצל את המעמד להודות לדיירים על הפרגון שזכינו לו בחופשת העובדים בברצלונה. **דן כנר**, המגיש והמנחה הידוע, החל את המופע המצוין בכיכובם של הזמרת **שלומית אהרון** הזכורה לכולם משלישית "הכל עובר חביבי" לצד זמר האופרה הישראלית הטנור **יותם כהן**. המופע, בשילוב 5 נגנים, שילב את שירי ירושלים יחד עם שאנסונים וקטעי אופרה נפלאים שהשתלבו בהרמוניה חגיגית ומיוחדת על רקע עמודי הכניסה המפוארים של הבית.

עשרה קבין של הנאה ממופעים ירדו לעולם, וביום זה קטף "הבית בירושלים" לפחות תשעה!

לאחר המופע נהנו המוזמנים כולם מסיוור וארוחת צהרים קלה ושוב לבתיהם עייפים, (מהעלייה לעיר) ומרוצים (מהחוויה). **להתראות ביום ירושלים הבא!**

קטלוג חדש!

Raphael
judaica & kabbalah
jewelry inc

P-1015 | ₪ 1615

P-1029 | ₪ 1050

P-1002 | ₪ 665

P-1004 | ₪ 1754

R-112 | ₪ 945

R-132 | ₪ 865

R-107 | ₪ 353

R-114 | ₪ 2470

הנחה על הדגמים במודעה זאת
לדיירי מגדלי הים התיכון **25%**

WWW.JEWELSBYRAPHAEL.COM

עם הספר

ספרים הם לפעמים געגועים... אנחנו אוהבים לשמור בבית ספרים שהשאירו עלינו את חותמם. ספרים שקיבלנו במתנה ויש בהם הקדשה אישית, ספרים שאהבנו לקרוא כילדים ועכשיו אנו מקריאים לילדים ולנכדים, ספרים שבאמת נגעו בנו. כי לא הטלויזיה, הקולנוע, האינטרנט ואפילו לא הספרים האלקטרוניים ישנו את העובדה - הישראלים עדיין אוהבים לקרוא ספרים!

לא על המילה לבדה

קטעים מתוך הרצאתו של **שי סנדיק**,
מתרגם ובעל הוצאה לאור "תמיר סנדיק"
שהתקיימה בכנס הספרנים השנתי
של מגדלי הים התיכון בבית בכפר סבא.

בספר? האם נכנסתי אליו אדם אחד ויצאתי אדם אחר?
אם התשובה חיובית, הספר ראוי לתרגום. לפעמים אנו
קוראים ספרים שאיכות הכתיבה בהם מעולה והנושא
מרתק, אבל הם לא נשארים איתנו. אם לאחר קריאת הספר,
יש לי עניין במה עובר ויעבור על הדמויות, אם הוא פותח
בי משהו שהיה סגור, אז, אני רוצה שכולם יקראו אותו
ומצפה לחלוק את החוויה שהוא עורר בי עם הקוראים.
בעת קריאת הספר אני מתחיל לתרגם אותו בראש ומחשב
כיצד ייראו המשפטים בעברית. אם זה קורה, פירוש הדבר
שזה ספר שאני חייב לתרגם ויהי מה...".

עלינו להבחין בשני סוגי ספרים בחלוקה לזותק שלהם.
ספרים שהם בני מעל 70 שנה, משוחררים מזכויות יוצרים
ולמעשה כל מי שמעוניין יכול לתרגמם. ספרים חדשים
יותר, עליהם חלים זכויות יוצרים ולכן בשלב ראשון על
המתרגם להסדיר את נושא הזכויות, בתשלום כמובן.
החוכמה, מסביר סנדיק, לאתר ספר עוד טרם יציאתו
לאור, מה שייצר מחיר אטרקטיבי לצד הימור יותר
גדול. אין ספק שאם הסופרת ג'י קי רולינג תחליט שהיא

מסורת היא לנו במהלך שבוע הספר לכנס את
כל הספרנים והספרניות שלנו בבתים לכנס
מקצועי בבית בכפר סבא ולשלב מפגש קולגות
לצד הרצאה מקצועית מענף הספרנות. השנה, בחרנו
להקדיש את המפגש לספר המתורגם - כיצד בוחרים
איזה ספר לתרגם, כיצד מתאימים לו את המתרגם
המתאים ובעיקר כיצד מתבצעת עבודת התרגום על כל
מורכבותה ואתגריה הרבים.

שרשרת החיול של הספר המתורגם:

"על פי רב, מעיד שי, "בחירת הספר נעשית על פי הקסם
האישי חוויתי שלי עם ספר או על פי המלצות של קוראים,
קולגות או הסופרים עצמם. כשמדובר בהוצאות ספרים
גדולות יותר, אמונים על המלאכה לקטורים. שהם על פי
רב 'אנשי ספר' שמתמצאים באהבת הקהל ובהתאמת
הספר להוויה הישראלית ומכאן סיכוייו להצלחה.

העיקרון המנחה אותי ואת דורית העובדת עמי, בבחירת
הספר לתרגום - האם משהו השתנה בי בעקבות הקריאה

אותן תחושות ורגשות. היצירה עצמה מתרחשת בסביבה תרבותית מסוימת כשגם בזה על התרגום להתחשב.

בעבר, נהגו המתרגמים "לעברת" את הסיפור וכך הפכו רומיאו ויוליה בתרגום העברי הראשון לרם ויעל, אליס היא כמובן עליזה בארץ הפלאות, חג הפסחא הוא חג האביב וכשמופיע חזיר הוא מוחלף בתרגום לחיית מחמד כשרה. כמו כן נהוג היה לעשות שימוש מרובה בהערות שוליים בכל פעם שנתקלו בקושי לתרגם. היום הגדולה היא לכפות על פערים ללא הערות שוליים. מבחינת האתיקה התרגומית, נהוג היום יותר ויותר להיוועץ עם הסופר עצמו בעיקר אם בוחרים לשנות שם של שיר, ספר או מקום המוזכר בעלילה המקורית. התרגום הקשה ביותר הוא כשנתקלים במשחקי מילים או במטאפורות, "שם עלינו להיות סופר יצירתיים. בכלל, מעיד סנדיק בסיום ההרצאתו המרתקת, המתרגם נע כל הזמן על הציר שבין הנאמנות לסופר מול הנאמנות לקורא. גם לדייק את המקור וגם לייצר חווית קריאה קולחת". >>

מוציאה ספר המשך נוסף להארי פוטר סיכויי הצלחתו יהיו בוודאות חסרי תקדים אולם המחיר שיאלץ המתרגם הנבחר לשלם על זכויות יוצרים יהיה משמעותית יותר יקר מאשר של סופר פחות ידוע. "השידוך בין מתרגם לספר דומה מאד להתאמה בין שחקן לדמות בהצגה. יש חשיבות רבה להתאים סגנון כתיבה, גיל הכותב ועולם הדעת והערכים שלו לנושא הספר."

"הנשיקה מבעד למטפחת"

ביאליק הגדיר את מלאכת התרגום בשפתו הציורית כמו "נשיקה מבעד למטפחת". במטאפורה זו רצה ביאליק להדגיש את התסכול שבתרגום. הסופר הרוסי נבוקוב דימה את מלאכת התרגום לגינה כשתיאר בגינה שני עצי אלון. האחד ותיק והשני חדש. שני העצים אינם דומים בפרטים שלהם אבל שניהם מטילים את אותו צל. "לעולם יהיה המתרגם במצב של פשרה-מה לשמר, מה לשנות, עד כמה לשנות ומה משמעות השינוי". בספר לוקחות חלק דמויות רבות לכל אחת קול שונה מבחינת גיל, מעמד, סביבה ועוד. הדמות מביעה רגשות רבים ויש לדייק בתרגום את

"אם אתה קורא רק את הספרים שאחרים קוראים, תוכל לחשוב רק כפי שהם חושבים". הארוקי מורקמי

מחציתו השנייה של כנס הספרנים הוקדשה לשיח ספרנים בנושא: עד כמה משפיעה עלינו הביקורת בקבלת החלטה באיזה ספר לבחור לקרוא. רב הספרניות דיווחו שקהל הקוראים מאד מושפע מביקורות ואפילו יוזם ושואל את הספרנית על מה היא ממליצה, בניגוד לציטוט של מורקמי.

דניאלה בירן, ספרנית כפר סבא, מצאה הבדל מובהק בין קוראים וקוראות. "גברים יודעים מה הם רוצים. נשים לעומתן נמשכות להמלצות ובעיקר לספרים חדשים".

אלדה עתיר, גם היא ספרנית בכפר סבא מספרת על פרויקט המלצה מיוחד שהיא פיתחה - "תמיד אשאל דייר שמחזיר ספר על דעתו אותה אכתוב כלשונה בקלסר הממליצים. אם הזמן, נוצר אצלנו קלסר עמוס המלצות אותנטיות מפי הקוראים כולל ביקורות פחות מחמיאות. יפה לראות איך על אותו ספר יש תגובות שונות. איסוף זה מרתק אותי ומכניס לי עניין בעבודה".

**משתתפי הכנס נשאלו "מהו הספר שעליו לא תזוותרו וילווה אתכם לכל מקום אליו תלכו?"
התשובות שונות ומגוונות:**

רות, רמת השרון: כל ספר שעוסק בתנ"ך כדוגמת ספרו של אליה ליבוביץ'.

פרידה, סביון: כל ספר שעוסק ביחסי משפחה כמו HOTEL VERMON או "סיפור משפחתי" של עדנה מזיג.

רבקה, כפר סבא: אפרים קישון. תמיד כיף לחזור לספרים שלו והם מעלים חיוך.

אורה, כפר סבא: "פתגמים ומכתמים" של חנניה רייכמן. זה הספר הראשון שרכשתי כעצמאית ממשכורתי הצבאית הראשונה והוא מלווה אותי עד היום.

מרים קפלן, סביון: שירת רחל.

רות, נורדיה: "פיקוויק פייפרס" של צ'אלס דיקנס. והכי אוהבת לקרוא אותו בקול רם ואז אם אהיה על אי בודד לא ארגיש לבד.

דניאלה, כפר סבא: "סיפור על אהבה וחושך" של עמוס עוז ו"אישה בורחת מבשורה" של דוד גרוסמן.

חוויות מ'כנס הספרנים הרשתי' שלנו

כבכל שנה ב'שבוע הספר' מתקיים בביתנו, זו השנה השלישית 'כנס הספרנים הרשתי'. מיכל שוויקי, מנהלת התוכן הרשתי וציפי דראל, מנהלת התרבות והפנאי בביתנו יזמו וביצעו את הכנס שהצליח מאוד, כמו גם בשנים הקודמות.

המקום היה ערוך ומסודר לקבל את פנינו. לאחר שהתכבדנו בכיבוד עשיר ואיכותי שהוכן בטוב טעם על ידי ערפה והצוות, שמענו הרצאה בנושא: "לא על המילה לבדה - מסעו של הספר המתורגם" במפגש עם שי סנדיק - מתרגם, עורך ספרים ובעל הוצאת הספרים 'תמיר-סנדיק ספרים'. ההרצאה על עבודתו הבלתי נלאית של מתרגם ספרי פרוזה מהשפות האנגלית והצרפתית לשפה העברית, היתה מעניינת ומרתקת.

דניאלה בירן, ספרנית, הבית בכפר סבא

וללא הקשר ישיר לנושא המרכזי שעלה בשית, רוב הספרניות (למעט כפר סבא), הביעו אכזבה ממיעוט הדיירים הפוקדים את הספרייה.

היטיבה לתאר זאת **רות בר** מרמת השרון - "עם הספר הפך להיות עם העיתון. פינת העיתונים תמיד תוססת ולספרייה ממעטים להגיע כי לא נותר זמן קריאה פנוי".

הזדמנות לקרא מעל גבי גיליון זה לכל הדיירים ובני משפחותיהם לבוא ולפקוד את הספריות בבתיים. ספרני הבית יקבלו אתכם במאור פנים, כולם מצויים ומתמצאים בכל מגוון הספרים וישמחו לכוון ולהעניק טיפים והמלצות למכביר.

או כדברי כריסטופר מורלי איתו פתחנו בציטוט מספרו "פרנסוס על גלגלים":

"אתה צריך לצאת ולבקר את האנשים בעצמך, להביא את הספרים אליהם, לדבר עם המורים, למרר את חייהם של עורכי העיתונים הכפריים ושל ירחוני החוות ולספר לילדים סיפורים, וכך, לאט לאט, אתה מתחיל להחדיר ספרים טובים לווריד האומה".

המלצות קריאה

המלצות הקריאה המגוונות שלפניכם נבחרו בקפידה על ידי **עדי חייט**, מנהלת התרבות והפנאי החדשה שלנו בבית בבת ים והם רובם ככולם קשורים בצורה כזו או אחרת לנושאי הכתבות בגיליון. עדי ניהלה שנים רבות חנות ספרים של סטימצקי ומשמשת גם היום לקטורית (נותנת חוות דעת על כתבי יד לפני פרסומם או תרגומם) להוצאות ספרים.

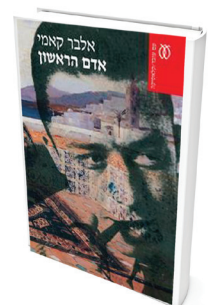
כלה/ אורה אחימאיר

סיפור ביוגרפי-אוטוביוגרפי מרגש הפורש בפני הקורא מסכת חיים מטלטלת, תוך הפניית זרקור למקומות יישוב מיוחדים (צפת עיר המקובלים, ירושלים המנדטורית), אורחות חיים ודמויות מראשית המאה ה-20 ותחילת ימי המנדט הבריטי בארץ. כתוב בשפה קולחת המשלבת פרטי היסטוריה ברומן ספרותי קריא וכובש.

אדם הראשון/ אלבר קאמי

ספרו האוטוביוגרפי של קאמי נמצא בחפציו לאחר מותו בתאונת דרכים. הספר מוגש בצורתו הגולמית ואינו מעובד. למרות שמלאכתו לא שלמה, עדיין הוא מצליח לרגש בפרישת הרקע העני והדל שבו גדל אחד מגדולי הכותבים במאה ה-20. קאמי נולד באלג'יר של ראשית המאה ה-20 ולאחר מות אביו במלחמה הגדולה, עבר עם אמו החרשת ואחיו לגור במחיצת הסבתא, שהייתה אישה בורה ואלימה. אלמלא מורה אחד נבון ורגיש ששם ליבו לילד המיוחד הזה לא היינו זוכים להכיר את אלבר קאמי. הספר מוקדש למורה זה ומספק הצצה מרגשת ומעניינת לתהליך היצירה והתוצאה, מרשימה ביותר.

מלכת היופי של ירושלים/שרית ישי לוי

איך אפשר לחוג את יום ירושלים מבלי לציין לשבח רומן משפחתי יפה וגדוש הפורש בפנינו סיפור מקסים, עשיר ומרגש השוזר שלל טיפוסים ודמויות ירושלמיות המתבלות את שפתן בספניולית ובשאר מחוות אותנטיות לבני העדה הספרדית בירושלים. המקומות והטעמים של ירושלים מתחילת המאה ה-20 ועד סופה באים לידי ביטוי מהותי ביותר ויוצרים חווית קריאה סוחפת ומהנה. סיפור על אהבה ועל העדרה ועל עיר אחת שיש לה מקום משמעותי בחייהם של האנשים שחיים בה. כיף של ספר. >>

ירושלים של קדושה ושיגעון/ אליעזר ויצטום ומשה קליאן

מעטות הן הערים שמשכו כל כך הרבה חוקרי דתות, ארכיאולוגים, היסטוריונים, ציירים, מדינאים ואחרים כפי שעשתה ירושלים. ויש הבאים בשעריה ומשנים דמותם ונראים ומתנהגים כמי שנכנסה בהם דמות אחרת – "תסמונת ירושלים". ספר זה עוסק בתסמונת זו אך בעיקר בכוח המשיכה האוניברסאלי של העיר, החל מימי קדם ועד ימינו אלה (מנהג שלושת הרגלים). העלייה לרגל לירושלים עדיין נמשכת והפכה בעצם לעניין אופנתי. הספר כולל תיאורי רקע היסטוריים ואנתרופולוגיים וכן תיאורים פסיכיאטרים מאז ועד היום. ספר עיון שקוראים בו לאט אך נהנים רבות לאורך זמן.

הר אדוני/ ארי דה לוקה

הר אדוני הוא שמה של השכונה בעיר נפולי בה מתגוררים גיבור הספר בן ה-13 וחברתו בת גילו גם כן. הסיפור מתרחש 15 שנה לאחר תום מלחמת העולם השנייה שתוצאותיה, מהוראותיה ותובנותיה מגיעות מהדמות של הסנדלר היהודי המופלא שמוביל את גיבורנו מהילדות אל הבגרות באמצעות סיפור חייו. השואה עוברת כאן כסיפור מיסטי שאותו מספר דון רפנילו הסנדלר לגיבורנו. הסיפור שמסופר באופן מינורי מאפשר צמיחה ודיון אל מהות הקיום ואפשרויותיו. במהלך הספר הלא גדול הזה אנו חווים תהליך של התבגרות, התבוננות ובוננות (תובנה) תוך כדי. זהו ספרו הראשון של דה לוקה, שנכתב בהיותו בן 40 ויותר והוא מספק חווית קריאה מיוחדת במינה שלא הצליח לשחזר בספריו הבאים.

חוטם מקשרים/ ויקטוריה היסלופ

סלוניקי במאה ה-20 דרך עיני כמה גיבורים. עיר שבה בתחילתה חיים בהרמוניה בני שלוש הדתות ועברה טלטלות רבות במהלך אותה מאה: שריפת ענק שכילתה כמעט את כולה, מלחמה וחילופי אוכלוסיה ששברו את מרקמה המיוחד ולבסוף מלחמת העולם השנייה וגירוש והשמדת כל יהודי העיר (פרק מרגש ממש). הספר ספוג תיאורים היסטוריים שארוגים, פשוטו כמשמעו (ראו שם הספר), בכל דפי הספר באופן כזה שדרך רומן פשוט ומרגש אנו לומדים פיסת היסטוריה אמיתית. ספר מרגש ומעניין.

פרנסוס על גלגלים/ כריסטופר מורלי

אין כמו ספר זה לסמל את שבוע הספר. ספר קטן וכובש לבבות שיודעי חן פשוט מעבירים אותו בינם לבין עצמם, ממש כמו האנשים בספר עצמו. גיבורת הספר יוצאת לדרך ללא תכנון מוקדם עם סוס ועגלה עמוסת ספרים, ששמה פרנסוס, כדי לעבור בין בתי החווה המרוחקים ולשתף את תושביהם בחדוות הקריאה. בדרך מגלה הגיבורה הלא את חדוות הספרות, חדוות ההרפתקה, חדוות החיים והנשיות ואת חדוות האהבה. זהו ספר קטן המחזיק מרובה וכל כולו שיר הלל לספרות בכלל ולספרות היפה בפרט. ספר שמח במיוחד. w

אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי

<< גלית בן-מיור

אוהבת לשמוע סיפורי סבתא ואני מאמינה שלכל אדם יש סיפור מעניין. במיוחד כשהם מלווים בתמונות. שהרי מקובל לומר "תמונה אחת שווה אלף מילים!" ואיך זה אצלכם? אני בטוחה שיש לכם כמה תמונות מצהיבות בשקית שגם היא מזמן הצהיבה, או בקופסת נעליים מאובקת. הן כנראה חשובות לכם מאוד כי הרי בחרתם לשמור עליהם שנים כה רבות. אני בטוחה שמאחורי כל צילום בודד שכזה, מסתתר סיפור אחד לפחות. ועכשיו,

כשיש לכם זמן בשפע, ואת הנעורים והילדות זוכרים כאילו היו אתמול, לצד פלאי הטכנולוגיה של היום, הכל אפשרי ופשוט - אלבום תמונות דיגיטלי! אלבום תמונות דיגיטלי יהיה הוכחה מודפסת של רגעי עבר בחיים. הדורות הבאים יוכלו לפגוש את החיים שלכם אולי בפעם הראשונה, להכיר את ההורים והסבתות ויחד לצחוק אתכם

עם הסיפורים והחוויית שיעלו מהתמונות. בעבודת עריכת אלבום דיגיטלי כולם יוצאים נשכרים במובנים רבים - הסיפור והתמונות נשמעים ונשמרים לדורות הבאים, ההתעסקות בחוויות וזיכרונות העבר משמחים ומרגשים, בתהליך השחזור נחשפים לטכנולוגיות חדשות ומתקדמות בעולם הדיגיטלי ומי יודע, אולי נפתח פה פתח לקריירה שנייה או שלישית. w

הכותבת בעלת חברת "אלבומיה", מלמדת עיצוב אלבומי תמונות דיגיטליים אישיים. בקרוב אצלנו במגדלים.

"באמת סבתא, הרי היית פעם ילדה, אז איך זה שלא ראיתי אצלך אף פעם תמונה?" מי מאיתנו לא נתקל בשאלה הזו? נכדים שתוהים, איך נראיתם כילדים, איזה זיכרונות וחוויית צברתם, ואיך נראיתם הסביבה שבה גדלתם. הנכדים והנינים בוודאי חושבים שנולדתם מבוגרים, בערך כמו שאתם היום. אתם יודעים למה? כי אין להם איך לדמיין את הילדות שלכם, או להיכנס אל העולם שלכם בילדות, ולמה? כי אין תמונות. ואם יש, אז לרב הן

מאוכסנות בקופסאות קרטון או באלבומים מתפוררים. לכם לא היה זמן לחשוב על צילומים, הייתם עסוקים במלחמת ההישרדות של החיים ובכלל, למי הייתה בזמנו מצלמה? וככל שהייתה מצלמה היא הייתה גדולה ומסורבלת. הצטלמתם רק באירועים חשובים. בוודאי צעדתם אל הסטודיו של הצלם המקומי, לבושים

בבגדים מפוארים, נעמדתם בפוזת של בית המלוכה או על רק תפאורה מבוהמת. בני הדור של היום, חיים דרך התמונות. אם אין תמונה, זה לא קרה. "החיים שלנו פעם היו ממש מעניינים", נוהגת סבתי לומר. בלי הטלוויזיה ושאר המסכים שמציגים חיים של אחרים. יש בזה משהו. במהלך חיי ועבודתי פגשתי בהרבה אנשים, בארץ ובעולם. בין אם פגישה מקרית וחד פעמית ובין אם ביתר קביעות, תמיד נפתח בפני צוהר לסיפור חייהם כשבדרך כלל נשאר לי טעם של עוד. "אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי..." ויש בי סקרנות אנושית לשמוע סיפורים מהעבר. כן, אני

"ההיסטוריה של המחר"

<< צילה כהנא, הבית בכפר שבא

ספרו של יובל נוח הררי "ההיסטוריה של המחר" סיקרן אותי. מקובל שההיסטוריה היא על מה שהיה בעבר, המחר עדיין לא הגיע, אז איך זה מתחבר?

כבר בקריאת ספרו הראשון של הררי "קיצור תולדות האנושות", נפעמתי מהכותב הצעיר והאופן בו הוא מתאר עובדות אשר התרחשו לפני ביליונים וטריליונים של שנים. כתיבתו קלה ומובנת- "בגובה העיניים". ההסברים והייחוס למקורות, מרשימים ואותנטיים. גם אם זה נראה כדמיון, יש בדבריו הרבה הגיון. בחזונו, יחולו שינויים מפליגים באורח חיי האנושות במהלך 100 השנים הקרובות. אנו כבר לא נזכה לחזות אותם אך עלינו להיות מודעים להם. שלושה דברים מאפיינים את העבר: מלחמות, רעב ומגיפות. ומה יאפיין את המחר? חיי נצח, אושר ואלוהות אישית. בעידן הרובוטיקה ניתן יהיה להחליף סוללה ולהמשיך לחיות. בזכות הטכנולוגיה המתקדמת יהיו האנשים יותר מאושרים, ייקל עליהם לפתור בעיות ולקבל עזרה וכל אחד יוכל לחוש את האלוהים שבתוכו.

למסקנות אלה יש הסברים סטטיסטיים ורציונליים משכנעים. הניתוח בהשוואת ההומו-ספיינס לשאר בעלי החיים, מעניין מאד כמו גם הסבריו על התודעה שהיא מרכיב חשוב בנשמתו של האדם. הררי מעלה שאלות מסקרנות כמו: האם לחיות יש תודעה ורגשות? איך הפסיכולוגיה, הכלכלה, הדת והפילוסופיה ישתנו? וגם התייחסות למוות כחלק מהחיים בקהילות השונות שבעולם.

ספר מעניין, מסקרן, מפתיע, מדהים!!!

"מעשה רוקם"

שיחה עם רות בך, דיירת הבית ברמת השרון, עם צאת ספרה "מעשה רוקם"

<< ראומה כהן, מנהלת תרבות ופנאי, הבית ברמת השרון

בגד חדש

מה רב הגיל ורבה השמחה, עת בגד חדש עוטה את גופך
שלח נא יד ולטף את הבד, הנה הכפתור, לבן או שחור
והנה גם הדש - כן, הכל חדש!
כעת בוא לתוכו וצא לרחוב, הבתים יפים והעולם כה טוב
בהיר הרקיע וטהור היום ואפשר להגיע לכל מקום
על כן - הבה נשיר שיר הילולים עד אין גמר
לכותנה, לפשתה ולצמר
לסורגה, לסוזה, לאורגת
ליד העושה את הבגד.

ומה נכנס לספר?

"עברתי על כל החומרים והסתכלתי בעיניים של מי שקורא ולא מי שכתב ואז קנה המידה לשיפוט מה לפרסם ומה לא היה אחר. דברים אישיים מאד, כאלה שצריך להבין ולהכיר את הקונטקסט של הכתיבה, לא נכנסו לספר. כמובן שגם דברים יותר מדי אישיים לא נכנסו. הכוונה הייתה להוציא ספר למשפחה, מתוך מחשבה שאותם זה יעניין. כאן, בבית ברמת השרון העברתי בין הדיירים כמה עותקים ולשמחתי ההדים טובים מאד. עבודת העריכה הייתה בצמוד לעורכת מקצועית. היא סידרה את החומרים שבחרתי בשישה שערים: ילדות נשכחת, טבע דומם, על זמן ומקום, אנשים, שרעפים, תרגומים. העורכת גם הייתה זו שבחרה והתאימה את האזורים."

איך הרגשת כשראית את העבודה הגמורה?

"בסדר..." משיבה רות בצנעה ומוסיפה: "הרגשתי סיפוק גדול שנגמרה ההתלבטות ויש מוצר מוגמר". חיוך עולה ומתפשט על פניה כשהיא מתארת את תגובות המשפחה: "נלהבות, נרגשות".

רות בך, ילידת פתח תקוה (1926). 'עוד רגע בת 90'. הייתה חניכה בתנועת השומר הצעיר, ובשנת 1946 הצטרפה לקיבוץ יחיעם. לאחר קום המדינה עברה עם משפחתה חזרה לפתח תקוה. בשנת 2007 הגיעה לבית ברמת השרון. רות מתנדבת בספריית הבית והיא הספרנית האחראית לספרייה המסודרת והנאה שלנו. כבר בגיל 18, החלה רות לכתוב למגירה. את שיריה הראשונים שלחה בעילום שם לעיתון "על החומה" (עיתון של תנועת השומר הצעיר): "בהתחלה כתבתי שירים הקשורים בטבע. עם הזמן התחלתי לכתוב סיפורים קצרים הקשורים לסביבה בה חייתי ולחיי היום יום של אותה תקופה". גם בתרגום התעניינה רות ותרגמה שירים של משוררים אנגלים: "הסיפורים הקשורים למשפחה אינם ביוגרפיה אלא אוירה בסגנון ספרותי, ו'טיפוסים' שפגשתי". ואכן, רגשות אישיים וחוויות אישיות באים לידי ביטוי בשירים ובסיפורים של רות: "עם השנים התאספו והתווספו עוד ועוד שירים וסיפורים בקלסרים. חשבתי לזרוק הכל, כי את מי זה יעניין? כשהתעשתי ממחשבה זו, חשבתי שאולי החומר כן יעניין את המשפחה ואולי בכל זאת כדאי להוציא ספר".

מגדלי הים התיכון

קמפוס במגדלים

אנו מזמינים אתכם לקחת חלק בגיבוש נושאי הלמידה של קמפוס המגדלים 2017 - קמפוס בהתאמה אישית.

מתוך הרצון לשפר, להשתפר ולכוון ככל שאפשר לרצונות קהל המשתתפים, הופק סקר קצר שמחולק בימים אלו לכל דיירי הבתים שמטרתו לייצר ולעצב קמפוס בהתאמה אישית על פי העדפות המשתתפים.

לפניכם רשימת הקורסים המוצעים לבחירה לעונת המנויים 2017. בכל קורס 6 מפגשים בתדירות של מפגש אחת לשבועיים.

השנה נוסף גיוון מרענן ומעניין - סדנאות למידה: מסגרת שבה אתם, קהל הסטודנטים, לוקחים חלק פעיל יותר במהלך הלמידה.

פתחו לבכם לחוויות, הטעינו מחדש את מצברי הסקרנות ובואו ליהנות עמו.

סוד הקסם של האופרה

סדרת הרצאות על יצירות האופרה הגדולות בכל הזמנים. הסדרה חושפת את המש-תתפים לעולם קסום ומרהיב שיש בו הרבה מעבר למוזיקה. הסדרה עוסקת בחמש מיצירות האופרה הגדולות וכוללת קטעים מהפקות אופרה מהמובילות בעולם, תוך התייחסות להיבטים של דרמה, בימוי, עיצוב, מוזיקה והפקה.

בין המרצים: מרב ברק, מרצה וחוקרת בתחום האופרה, יוסי שיפמן, עיתונאי, מבקר מוזיקה, מרצה ויועץ בענייני אמנות ואחרים.

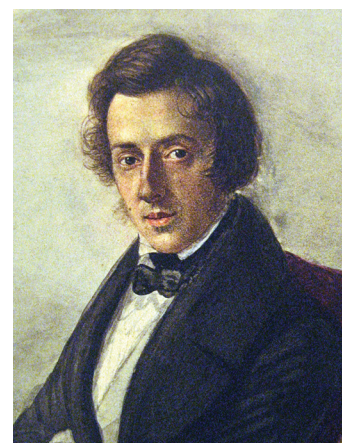
תוכן המפגשים: הרצאת פתיחה | נישואי פיגרו / מוצרט | לה טרוויאטה / ורדי | טוס-קה / פוצ'יני | הספר מסויליה / רוסיני | שערוריית כרמן.

משוררי הפסנתר הרומנטי שופן-שוברט-שומאן

זרקור מוזיקלי על יצירות המופת הרומנטיות לפסנתר. עורך ומגיש: אמן הפסנתר אסף פייר בהשתתפות אמנים אורחים.

תוכן המפגשים: שופן-ווקאליזה לפסנתר | שוברט-פנטזיה ב-4 ידיים | שומאן - הדמויות המוזיקליות-ספרותיות | הסודות של שופן | שוברט-משורר הפסנתר | שומאן - החיים כפנטזיה.

סין, מסורת מול קידמה – קלאסי מול עכשווי

המעצמה התרבותית העתיקה שכיום יש בה ערי מטרופולין תוססות, כלכלה מתפתחת בצעדי ענק והתבססות כאחת המעצמות החזקות בעולם המודרני. מסע אל מראות טבע מרהיבים, כפרים נידחים, דת, מסורת ותרבות עתיקות-יומין והיסטוריה מפוארת. בין המרצים: זאב רילסקי, יוסי מוקגנשטרן, פרופ' יורי פינס, רחל אסתרקין, פרופ' רפי ישראלי, פרופ' יצחק שיחר, גילי חסקין, ספי בן יוסף.

תוכן המפגשים: מסע בנופי הזמן | הזמנה לרפואה סינית | סין לאן: אתגרים במאה ה-21 | מסרים גלויים וסמויים בקולנוע הסיני | הרצאה: סין הקיסרית | הפריצה הכלכלית של סין | האדם בין מיליארד ושלוש מאות מיליון.

הקונפליקטים שמסעירים את העולם

הקורס יעסוק בסכסוכים פוליטיים-חברתיים-צבאיים-אידיאולוגיים-ודתיים. סדרה מרתקת העוסקת במוקדי סכסוך מתמשכים בין מדינות ובתוכן ברחבי העולם. מבט אל ההתפתחויות הצפויות בזמן הזה ובשנים הקרובות בעולם הסובב אותנו בזווית ראייה "קצת אחרת".
בין המרצים: ד"ר גוסטב מייסלס, גליה פסח

תוכן המפגשים: איראן: סכנה או סיכוי? | אפגניסטן: מלחמה אינסופית | רוסיה: המלחמה הקרה מתחממת | צפון אירלנד: הדרך לסיום הסכסוך האתני | דרום סודן: על מה הם נלחמים? | חבל כורדיסטן: זהות אתנית ומאבק לעצמאות | אירופה: השקט המדומה | המזרח התיכון: השפעת הפילוג הסוני-שיעי על עולם האסלאם.

עכשווי

חלום ומציאות של ראשית ההתיישבות

מסע במנהרת הזמן לסיפורה של בניית המדינה: חזון, אידיאולוגיה, מיקומו של הקיבוץ והמושב, עבודה, ביטחון, קשיי הסתגלות ועוד.
בין המרצים: מוטי זעירא, ד"ר מוטי גולני, פרופ' זאב צחור, הרב יוחנן פריד

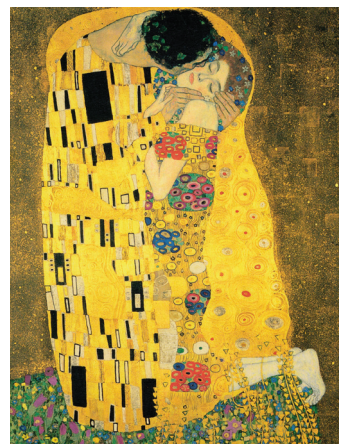
תוכן המפגשים: סיפורה של כנרת - ההתיישבות בגליל התחתון | משכונה לעיר - תל אביב בראשיתה | ההתיישבות בעמק יזרעאל "מבית אלפא עד נהלל" | חומה ומגדל | התיישבות וביטחון - מישור החוף הדרומי וצפון הנגב | אנשי המדבר - ההתיישבות הבדואית בארץ | מסע המושבות | בין חזון מסע בשבילי ישראל.

אמנות למופת

מבין אלפי התמונות והפסלים הממלאים את האוספים והמוזיאונים, ישנן יצירות המהוות נקודות משיכה וצירים מרכזיים בהיסטוריה של האמנות. מה הופך יצירת אמנות למופתית? מה מעניק להן את מקומן המיוחד בתולדות התרבות? בכל מפגש נבחן יצירת אמנות מרכזית ובאמצעותה נכיר את האמן, התרבות והרוח שיצרו אותה. בין המרצים: דוד איבגי, ד"ר אפי זיו, ד"ר דורון לוריא

תוכן המפגשים: אוגוסט רודן: "האדם החושב" | ג'וזפ די בונדונה: הרנסנס של "קפלה סקרובוני" בפאדובה | סוד קסמה של נפרטיטי היפה | ג'יאנלורנצו ברניני: "החזון של תרזה" | גוסטב קלימט: "הנשיקה" | פיקאסו: "גרניקה".

תנ"ך בזווית אחרת

בספר התנ"ך אצור סיפור האנושות מימי בראשית וסיפורו הדרמטי של העם היהודי. מבט אחר, עכשווי ואישי של מיטב המרצים המציגים באור חדש את הגלוי והנסתר שבסיפור המקראי. תגליות ארכאולוגיות, אמינות הסיפור המקראי, פסיפס של דמויות, אירועים וסיפורים בזווית חדשה ובפרשנות מיוחדת. בין המרצים: מאיר שלו, יוכי ברנדס, ינון שבטיאל, שנאור עינס, אירי ריקין, גליה דורון, ניסים דיין, פרופ' ישראל פלקינשטיין, פרופ' יאיר זקוביץ, ד"ר אפי זיו, אבשלום קאפח, פנחס נרדיה.

תוכן המפגשים: המקורות החבויים של מלכים ג' | גילוי המגילות הגנוזות | מלכות דוד המלך בין מיתוס למציאות | שבע אימהות - הסיפורים הסודיים של נשות התנ"ך | התנ"ך בראי הקולנוע | דמויות מן התנ"ך בראי האמנות | חידוני התנ"ך

מהפכת ההנדסה הגנטית

גילוייה של הגנטיקה המודרנית ויישומם בהנדסה הגנטית, הביאו לשינויים אדירים בכל תחומי המחקר הביולוגי, מחקר המוח ועד לתעשיית התרופות. מהבנת מוצא האדם ועד ייצור אבקות כביסה. מסע מרתק ממטבח של אלוהים, אל נפלאות המחקר הגנטי. עורך הסדרה: פרופ' ידידיה גפני, חוקר בכיר במחלקה לגנטיקה של צמחים במכון וולקני ופרופסור אורח באוניברסיטת בר-אילן.

תוכן המפגשים: צפונות החומר התורשתי-על כרומוזומים, גנים ו-DNA | השתלת תאי גזע - טכנולוגיה פורצת דרך ברפואה ובמדע | סרטן וגנטיקה- הבסיס הגנטי של מחלות הסרטן | הנדסה גנטית - פרויקט הגנום האנושי ותורמתו לטיפול במחלות גנטיות | מזון מהונדס | אפיגנטיקה - גנטיקה וסביבה | שיבוט גנטי - משמעותו הרפואית והמוסרית | גנטיקה ותהליכי הזדקנות- צעירים לנצח הייתכן?

סדנה באומנות הסיפור

עדין לא נס ליחו של הסיפור הישן והטוב, מעוניינים לרענן את שריר הסיפור והדמיון? רוצים להביא את סיפורכם האישי אל הסובבים אתכם? אתם מוזמנים להשתתף בסדנה העוסקת באומנות הסיפור. עורכת הסדרה ומרצה ראשית: בהט קלצ'י, שחקנית, קריינית, מספרת סיפורים, מקשיבה וכותבת, ועורכת לשונית. בוגרת החוג לתאטרון באוניברסיטת ת"א ובעלת תואר שני בתאטרון.

תוכן המפגשים: היכרות, התיידדות, תשאול ותיאום ציפיות, ניתוח סיפור שבהט סיפרה | התמקדות ב-"מה" וב-"איך" על בסיס ניתוח סיפורים שמביאים חברי הסדנה: רצון מעצור, אינטונציה, שירת הגוף, הסוד | הקהל כפרנסור, טקסטים כתובים, עממים, אישיים, פיתול לדמויות "הארות המספר" | יציאה מאזורי הנוחות, חילופי טקסטים, שימוש בטכניקות תיאטרליות באומנות הסיפור | הכנה ל"מופע סיום".

סדנת יידיש על קצה המזלג

מפגש מרתק ונוסטלגי עם לשון הדיבור שהייתה נחלתו של רוב העם היהודי. נתוודע אל הז'אנרים השונים של היידיש, נעיין בכתבי הקלסיקונים של הספרות שנכתבה ביידיש. ננתח כל יצירה תוך דיון בנושא, במוטיב וברעיון המחבר ונאיר את הדמויות והמבנה האמנותי של כל יצירה. נהנה מהיידיש התוססת ונחזור ברמה רגשית ותודעתית להווי של בית אבא ובית סבא. בין המרצים: ד"ר מרדכי יושקובסקי, ד"ר יואל רפל ואחרים.

תוכן המפגשים: פניני הפולקלור הלשוני ביידיש | מונולוגים של גברים ונשים | רומנים בהתכתבות | יצחק לייבוש פרץ - המעורר והוגה הדעות | "גימפל תם" | "בענדיט און די שקע" (בנדיט ודישקה) | "סחר בסחורה חיה"

חוויות מהקמפוס - סמסטר אביב 2016

עדי חייט מנהלת תרבות ופנאי, הבית בבית ים
אריאלה לוי אם הבית, הבית בצומת סביון

הכלל!!! ההרצאות בנושא המודיעין היו מרתקות, וכך גם בנושא "גדולים מהחיים". פסטיבל מוצרט - היה נהדר. הפסנתרן אסף פייר, וירטואוז מדהים וכתמיד מחדש כל הזמן. המפגשים עמו הם חוויה עמוקה שנותרת עם המאזין גם זמן רב לאחר מכן. ליה מוסיפה - "שכשמיגעים מרצים לפעילות השוטפת בבית, יש לדיירים ציפיות והשגות על המרצים והנושאים שהם מעבירים, אבל בקמפוס אפשר היה לגלות תמימות דעים בין הנוכחים לגבי איכות ההרצאות והמרצים".

גם **רבקה רודי** מהבית בצומת סביון נרשמה לכל הסדרות והיא מצטרפת לדעתה של ליה ומסכמת שהסדרה על מוצרט הייתה נהדרת. "זו הייתה חוויה לשמה ואני מוכנה כבר להירשם למפגשים הבאים עם אסף. הסדרה על המודיעין הייתה מרתקת והמרצה יוסי מלמן סקר והעביר את הנושאים בצורה מאלפת. גם בקורס "גדולים מהחיים", היו לטעמה ברובן הרצאות מרתקות.

באופן כללי שתיהן מסכימות שזו הייתה חוויה יוצאת מן הכלל. פעילותו של הקמפוס בבית הוא רעיון מעולה והן מצפות בקוצר רוח לסמסטר הבא. עצם קיומו של הקמפוס עונה על הצורך להרחבת אופקים, לגלות תחומי עניין חדשים תוך ידיעה שהכול נמצא בהישג יד ממש "מתחת לאף", או כפי שליה ניסחה זאת: "כששואלים אותי מכרים מה אני עושה כל היום אני עונה שאני מנויה על המעליות..." w

רני עופרי, הבית בבית ים: בשנתיים האחרונות ראיינה הולכת ומדרדרת והיא אינה רואה פרטים. העדר הראיה מאוד מגביל מבחינתה. היא מתקשה להיות ספונטנית ביציאה מן הבית ולכן היה לה מאוד נוח שנפתח הקמפוס בבית "מה אני אתחיל לקחת מונית כדי לשמוע הרצאות...?" רני מעידה על עצמה כאוהבת מוסיקה מושבעת. כל מוסיקה, בפרט מוסיקה קלאסית. "עוד מהבית אהבתי מוסיקה. אבי דאג ללמד אותי את כל מה שהוא ידע". הקורס על בכירי המלחינים הקלאסיים שימח אותה כי היא מאוד סקרנית לגביהם: "כמו שהיום הצעירות אוהבות פרטים על הזמרים המפורסמים..". ומאוד הזדהתה עם בטהובן בין היתר משום החירשות שלו ואופן ההתמודדות שלו אתה. כשהייתה ההרצאה על הסרט "אמדאוס" במסגרת הקורס על מוצרט היא זכרה את הסרט שראתה טרם התעוורה וכך יכלה ליהנות מהמפגש. לדבריה אסף פייר הוא פסנתרן מוכשר - וירטואוז אמיתי שמדגים, מגיש ומסביר ממש יפה את החומר. בזמן ההרצאה היא יושבת בשורה הראשונה כדי לנסות להצליח לראות פרטים מסוימים. רני מציינת שהקמפוס מעשיר אותה ועושה לה מצב רוח טוב - כי יש למה לצפות. תחומי עניין נוספים הם: ביולוגיה של המוח והיסטוריה של יהדות בולגריה ורני מקווה שגם להם יהיה מקום בסמסטרים הבאים.

ליה נחשון, הבית בצומת סביון: "נרשמתי לכל הסדרות ויש לי רק משפט אחד לומר: יוצא מן

40 שנה

לחברה הגיאוגרפית

תגדיר התבוננות.

ניו יורק

התבוננות זה הרבה יותר מסתם לראות.
התבוננות זה לתת לעצמך לשקוע באובייקט בו אתה מסתכל
ולא משנה אם זה פסל, בניין או נוף. התבוננות זה להסתכל החוצה,
אבל בה בעת גם פנימה. לגלות איפה מה שאתה מתבונן בו, פוגש אותך מבפנים.
התבוננות זה להסתכל עם העיניים והמוח, אבל גם עם הנשמה.

הסמינרים המטיילים של החברה הגיאוגרפית ורעות קשרי תרבות. זה לא לראות עולם. זה להתבונן בו.

מפגש תרבותי ואינטלקטואלי • בהדרכת מיטב המומחים
תכניות טיול עשירות המתוכננות בקפידה • הסטנדרט הגבוה ביותר

קיץ אינדיאני

סמינר מטייל בניו אינגלנד וניו יורק
03-20.10.16
עם יעקב שושן ואורן נהרי

בין קסטיליה לאנדלוסיה

סמינר מטייל בספרד
19-28.09.16
עם פרופ' עוזי רבי וד"ר עודד ציון

החברה הגיאוגרפית
כשתחזור תבין

רעות
קשרי תרבות
בית תוכן למוצרי תרבות איכותיים

למידע על טיולים נוספים עם הגיאוגרפית:
03.563.9020 | www.geotours.co.il
טיולים מאורגנים, טיולי משפחות וטיולים לנוסע העצמאי

ynet

מסביב לעולם
בערוץ החופש

מטיילים בארץ ובעולם

עונת הקיץ בארצנו מאד מאתגרת לטיולים. בצד האחד, שרוי פה מזג אוויר חם ולח שאינו מעודד יציאה מאזור הנוחות של המזגן. הצד האחר, אווירת החופשה ששורה בכל מקום מעודדת יציאה מהשגרה. מצאנו פתרונות יצירתיים לדילמה זו - חלק מהבתים מצפין פעמיו ליעדים קרירים יותר - בית לחם הגלילית, חוות התבלינים בגלבוע ואצבע הגליל. חלק בוחרים לצאת ליעדים קרובים כמו תערוכות ממוזגות או לתפוס בריזה של אחר צהריים על שפת הים וחלק פשוט יעדיפו טיולי כורסא ולשמוע על קסמו של שביל ישראל באולם ההרצאות הממוזג של הבית.

טעימות משביל ישראל

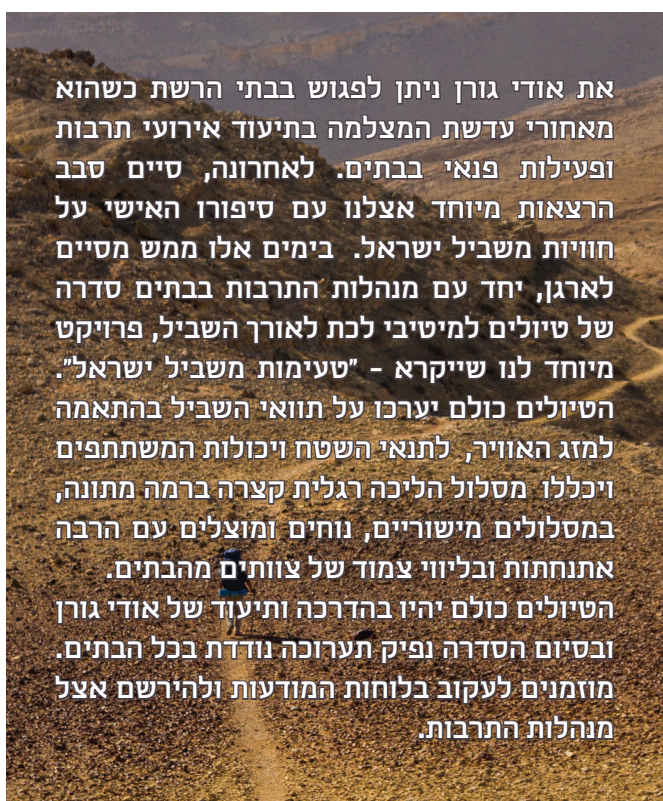
<< אודי גורן, צלם

"לצאת אל שביל ישראל על מנת לגלות, ללכת ולחיות את הארץ, מחוץ לכותרות העיתונים והחיכוך היומיומי. יצאתי להתנתק קצת מהמדינה ולהתחבר אל הארץ".

מהר מאוד גיליתי מה שיודע כל חייל קרבי או מטייל מנוסה - כשלומדים דרך הרגליים, לומדים הכי טוב. ההליכה בשבילי הארץ וההיכרות הבלתי אמצעית עם מקומות שמימי לא שמעתי עליהם (עין חנדק, גבי חווה, מעלה עמרם, חניון חולית ועוד ועוד), יצרו אצלי, לאט ובהירות, חיבור עמוק אל המקום בו אנחנו חיים, ההליכה היומיומית בדרכים לא מוכרות אל מול נופים מרהיבים הציפה בי תחושת שייכות חמימה ולא מוכרת אל הנוף הזה שאפשר לי להיות בו ונימה של גאווה התגבשה אל ליבי על כך שהמקום הזה, במידה מסוימת, הוא גם שלי. החיבור אל המהות של המקום בו אנחנו חיים ולא רק אל בנייני הבטון והסכסוכים הזמניים שמעכירים את חיינו בנקודה זו בהסטוריה. חיבור אל העבר העשיר שנשמע באדמה מזה אלפי שנים, אל הנופים הבראשיתיים שהתעצבו במיליוני השנים האחרונות, חיות הבר, הימים ויותר מכל - אל האנשים "מלאכי השביל" כפי שהם נקראים שחיים פה עכשיו ובזכותם הקשרים שנוצרים לאורך השביל מעצימים את החוויה. דתיים, חילוניים, דרוזים, בדואים, פלסטינים, מתנחלים... חלקם עוצרים את הצועדים תוך כדי הליכה על מנת לוודא שיש לנו מקום לישון ללילה, אחרים חולקים קפה או סיפור אישי או שיר - וכל אחד מהם השאיר חותם בלב. עם כל מפגש כזה הרגשתי איך המשא שאיתו יצאתי לדרך, <<

לשביל ישראל, אותו מסלול בן 1100 ק"מ שחוצה את כל הארץ מן ועד אילת, יצאתי בחורף 2014. המלחמה בעזה בקיץ שלפני תפסה אותי בתל אביב, עובד קשה מאוד ולוקח כל עבודה שנקרתה בדרכי על מנת להרשות לעצמי לחיות בעיר. לא אלה היו חיי הצלם שאיחלתי לעצמי כשנסעתי ללמוד צילום בעקבות חלומות על מסעות והרפתקאות. אל תוך תחושת התקיעות המקצועית שאפפה אותי, נכנסו לפתע טילים מעל לראש, אזעקות באמצע הלילה ותחושה שהמדינה סביבי נכנסת לעוד סחרור מטורף של אלימות ומוות חסרי תוחלת. תחושת המחנק העזה שליוותה אותי ביומיום גרמה לי להבין שאני חייב להוציא את עצמי מהמצב הזה. שאלת השאלות של דור ה-Y ליוותה אותי בכל רגע: "למה לי כל זה?"

בראשי, המזוודות היו כבר חצי ארוזות וכרטיס הטיסה לכיוון אחד כבר נקנה - רק ההחלטה הסופית טרם התקבלה. גרעין קשה בליבי של חיבור למשפחה ולחברים לא נתן לי ללכת והחלטתי לבסוף לנסות דבר אחרון, בניגוד גמור לתחושה הראשונית שלי: לצאת אל שביל ישראל על מנת לגלות, ללכת ולחיות את הארץ, מחוץ לכותרות העיתונים והחיכוך היומיומי. יצאתי להתנתק קצת מהמדינה ולהתחבר אל הארץ.

המחנק והניתוק, מתאדה לאיטו ואת מקומו תופסת ההבנה הכה-בנאלית שאנשים טובים באמצע הדרך יכולים להאיר אותה למרחקים. המפגשים הללו היו הסיבה האמתית שבגינה יצאתי לשביל. החברים החדשים שיצרתי והפתיחות הזו שבין בן אדם לבן אדם היו חזקים מכל כותרת עיתון או פוליטיקאי מפלג. האנשים האלה הפכו מבחינתי לחלק מארץ ישראל שלי.

בסוף המסע בן חודשיים וחצי, החששות הכבדים שהיו לי לחזור לשגרה ממנה נמלטתי פינו מקום לתובנה שסיום השביל הוא סיכום תקופה אחת בחיי ותחילתה של תקופה חדשה ומרגשת. מעבר לחיבור לארץ אליו השתוקקתי, הפכתי להיות צלם הסטילס המקצועי הראשון שהשלים את כל שביל ישראל ברצף ומצאתי את פרוייקט חלומותיי. אני מקדיש כיום את מרבית זמני להרצאות על השביל והמסע שלי בו. החומרים הנדירים שאספתי יהפכו בקרוב לספר התמונות הראשון שלי ולספר הצילומים הראשון על שביל ישראל. סוף סוף, אני מרגיש שאני גר במקום שאני אוהב ועושה את מה שאני אוהב. **w**

צעדת הגלבוע

<< רבקה חיים, מנהלת תרבות ופנאי, הבית בנורדיה

המתופפים שלנו בהדרכתו של רמי ארבל. איש לא נשאר אדיש לשמחה ולקצב הנפלא שהכניסו בני הגיל השלישי, דיירי מגדלי הים התיכון לאירוע הזה. כולם נעמדו סביבנו במחאות כפיים סוערות. לקינוח, במעמד חלוקת המדליות, זכינו בשתי מדליות. מדליה אחת קבוצתית על ההשתתפות הרבה של דיירי הרשת ומדליה שנייה על המשתתף המבוגר ביותר, הפעם בקבוצת המתופפים, רוני ברטא היקר, שחוגג בחודש הבא יום הולדת 102!... שנהייה בריאים ונזכה לצעוד עוד שנים רבות ולהראות לכולם שבגיל השלישי החיים מתחילים מחדש. w

יום חמישי, 14/1/16 17:30 בערך, בגלגל"צ משמיעים את "הר הגלבוע" של הפרברים: "יבש הקיץ בעתו, בהר הגלבוע...". אז אולי זה היה השיר, אולי סתם געגוע ישן, אבל באותו יום ניצת בנו רצון גדול לשחזר ימינו כקדם ולחזור עם הדיירים לצעדת הגלבוע. זו אכן היתה מסורת נהדרת ואחרי כמה שנים של הפוגה, החלטנו לשוב לצעוד. שבת, 9/4/16 בשעות הבוקר, התקבצו דיירינו הצועדים מכל בתי הרשת באוטובוסים ממוזגים היישר לקו הזינוק. 6 ק"מ של הליכה ניוחה במצב רוח מרומם על הגלבוע היפפה הסתיימו בקבלת פנים נהדרת של קבוצת

**הקיץ והחגים בפתח! טסים לחו"ל? לא מתפשרים על הביטוח
גושן סוכנות לביטוח גאים להציג:**

ביטוח נסיעות לחו"ל

- הטבות מיוחדות לגיל השלישי - מחירים וכיסויים ללא תחרות
- ביטוח בכל גיל ובכל מצב רפואי

- התחייבות לכיסוי מלא למצב רפואי קיים של המבוטח

- מתן פתרונות לביטוח לתקופות ארוכות - גם בגיל השלישי

- צוות מקצועי ומנוסה שימשיך לדאוג לכם באופן אישי גם בעת תביעה

אז למה אתם מחכים? מהרו ליצור איתנו קשר ולשמוע עוד פרטים

travel@etg.co.il

Goshen

צור גושן | סוכן ביטוח פנסיוני וכללי

חיים | בריאות | סיעוד | פנסיה | חיסכון | אלמנטרי
רחוב הפיוס 3 הרצליה 4681403, טל' 09-9551010

חופשה בראש שקט

טסים לחו"ל? עושים לכם סדר באותיות הקטנות.

<< צור גושן, סוכן ביטוח פנסיוני וכללי

הקיץ הגיע ואתו שיא עונת הנסיעות. בכל שנה נרשמות 5.5 מיליון יציאות של ישראלים לחו"ל והמספר רק עולה עם השנים. הידיעה על כך שביטוח הבריאות הישראלי אינו מכסה את המבוטחים גם בחו"ל הפכה כבר לנחלת הציבור. כ-90% מהנוסעים רוכשים ביטוח נסיעות טרם הטיסה. איך ניתן לדעת מה הביטוח מכסה, מה קורה כשמגיעים לאירוע חירום רפואי, מהן האותיות הקטנות ומה חשוב לבדוק כשרוכשים פוליסת ביטוח. בדקנו ונשמח לספק לכם את התשובות וההכוונות:

משפיע על עלות הפוליסה ולכן מומלץ לרכוש אותה מוקדם ככל הניתן. במקרה של ביטול הנסיעה מסיבה רפואית מומלץ להצטייד במכתב מהרופא המטפל ומחברת הנסיעות על כך שביטלתם את השתתפותכם בטיול. כך תוכלו לדאוג שחברת הביטוח תשלם את כלל הסכום הנדרש לחברת הנסיעות.

שימו לב לסעיף השתתפות העצמית בפוליסה. פוליסות רבות ניתן לרכוש ללא השתתפות עצמית - אל תתפשרו על הנושא הזה. השתתפות עצמית של 30\$-50\$ לאירוע בפוליסה יכולה לעלות לכם הרבה כסף בעת חירום. הקפידו לבקש פוליסה ללא השתתפות עצמית.

כיסוי למטען - וודאו מה כלול בביטוח. כיום מרבית המכשירים האלקטרוניים אינם מכוסים בפוליסות הביטוח הבסיסיות. רכשתם טלפון חדש? מצלמה יקרה? וודאו כי מרחיבים את הביטוח גם לכיסוי של המוצרים האלו וכך תהיו רגועים ושקטים גם לגבי המטען.

עונת הנסיעות כבר כאן, וודאו כי בטיסה לחו"ל אתם מקבלים את הכיסוי המקסימלי על פי הצרכים שלכם וכך תצאו בראש שקט לחופשה ותוכלו ליהנות ממנה ללא דאגות מיותרות! שתהיה חופשה מהנה! ✨

יש לוודא שמצהירים בפני המבטח על כל ההיסטוריה הרפואית. גם אם הדבר נראה זניח, ישן ולא רלוונטי תמיד מומלץ להצהיר ולא להצטער אחר כך. ביטוח הנסיעות לא יכסה מצב רפואי קיים, אלא אם דווח לגביו בשיחת רכישת הביטוח ואושר בכתב על ידי המבטח.

ספורט אתגרי? לא בהכרח כפי שזה נשמע. ואל תטעו לחשוב אתגרי? בגילי? מסתבר שגם עם נסעתם לשייט עם ספינה הכוללת ירידה בסירות וזדיאק לחוף נדרש כיסוי לספורט אתגרי. ועם נרשמתם לטיול ג'יפים מאורגן גם כן נדרשת רכישת ההרחבה. כל חברת ביטוח מחזיקה כיום רשימה של פעילויות המחייבות רכישה של כיסוי לספורט אתגרי - שווה לעיין בה וכמובן להסביר לסוכן הביטוח על אופי הטיול על מנת שתותאם הפוליסה לצרכי הלקוח.

וודאו כי פוליסת הביטוח כוללת כיסוי להטסה רפואית. ישנן פוליסות רבות בשוק בהן הכיסוי הינו מובנה, אך קיימות גם כאלו שבהן נדרש לקנות הרחבה לנושא. הטסה רפואית תהווה פתרון וכיסוי חשוב למקרה של מצב רפואי המחייב המשך טיפול בארץ.

ביטלתם את הנסיעה מסיבה רפואית? הנכם זכאים לכיסוי עלויות הטיול. כיום ניתן לרכוש פוליסת ביטוח נסיעות כ-90 יום לפני הנסיעה, מועד הרכישה אינו

פסיפס ספרדי

נופש חברה בניחוח לטיני אל חבל קטלוניה -
מהבירה ברצלונה, דרך קוסטה בראווה ועד לרכס המונסראט...

<< בת אל דניאל, עפרה אריאל

הנה הוא הגיע - כמיטב המסורת - הנופש השנתי שלנו, שמאפשר לנו לטייל עם החברים, לבלות עם הקולגות ולקחת "פסק זמן" משגרת העבודה המאתגרת. והפעם - קטלוניה חיכתה לנו על שלל טעמיה, נופיה ואתריה ההיסטוריים והמרתקים. כן, היה פיאסטה. היה סיאסטה.

ומי שעדין לא היה שבע מראות או עייף משיטוטים בחר להישאר בעיר ולטעום את חיי הלילה שלה כשהוא חוזר עצמאית בתחבורה ציבורית למלון.

יומנו השלישי יצאנו בטיול מאורגן לעיירה הקסומה חירונה וביקרנו במוזיאון סלבדור דאלי. אין לתאר את דמיונו הפרוע ואופיו המטורף והמגלומן משהו של אמן נדיר זה. ממש חוויה יוצאת דופן.

יומנו האחרון בטיול הוקדש לרכס המונסראט (ההר הקדוש), טיול שכולו יופי ונופים עוצרי נשימה - כאשר הטבע לוקח לעצמו את תפקיד האומן והפסל ויוצר לנו יצירה נפלאה. ביקרנו בכנסיית המנזר אשר נבנתה כחלק מהמנזר הבנדיקטי המצוי במקום ולא החמצנו את פסל "המדונה השחורה". משם המשכנו לברצלונה שם העברנו בנעימים (איך לא!) את השעות האחרונות עד למועד טיסת הלילה שלנו. >>

עם ההגעה לברצלונה יצאנו לסיור פנורמי בהר היהודים (מונג'ואיק), ביקרנו באצטדיון האולימפי - שהנו חלק מהקריה שהוקמה לאולימפיאדה שנערכה בעיר בשנת 1992 וטרם הנסיעה לכיוון המלון שלנו בקוסטה בראווה הספקנו לערוך תצפית הצופה על הנמלים והעיר ברצלונה.

יומנו השני הוקדש לעיר ברצלונה. התחלנו את ביקורנו בפרויקט המיוחד - כנסיית המשפחה הקדושה, "הסגרדה פמיליה" - פרויקט חייו של אנטוניו גאודי. בסיום הסיור המשכנו לנמל האולימפי, אחת מפנינות החדש של העיר ולאחר אתנחתא קלה המשכנו במסע בזמן לסיור מקיף ברובע העתיק של ברצלונה "באריגוטיקו", וביקרנו בחצרו של ארמון מלכי ארגון וכמובן ברובע היהודי העתיק של העיר. חלפנו עם האוטובוס על פני רחובות אופנה מעוצבים לצד צפייה בבניינים המפורסמים של גאודי: "קאזה מילה" ו"קאזה באיו". לקינוח ערכנו סיור בשוק המפורסם של העיר - שוק "הבוקריאה" - המצוי בלב שדרת הרמבלאס התוססת.

צלי חסון בת ים

תודה רבה על טיול מושלם 😊

06:28

אלון מרקוביץ

היה תענוג!!!

15:43

מיקל שוויקי

תודה ענקית לכל העוסקים במלאכה, בראש ובראשונה לבת אל הגדולה מכולם. אשת חייל מי ימצא ואת עלית על כולנה"

13:09

אורלי אפריאט

תודה לכולם ותודה גם לאתי 🙏

15:42

לימור גל

היה נפלא והכי טוב ever. משנה לשנה נהיה משובח יותר ויותר. תודה לכן נשים יקרות ואיש יקר - אתי, בת אל, איציק, מיכל וסלין.

15:47

חזי שמואלי

תודה לכל העומלים והטורחים. הייתה חוויה מעולה. בהחלט מציבים רף גבוה משנה לשנה.

16:10

שלמה גוטמן

נהנתם ספרו לדיירים לא נהנתם ספרו לי

06:29

גינת

אכן כר, היה מעולה!!!! תודה

16:12

סלין שליס

מצטרפת לברכות. היה כיף גדול. תודה לבת אל אתי איציק על השקעה אין סופית, ירידה לפרטים הקטנים, על המאמץ הניקר ועל חוויה בלתי נשכחת תודה למנהלים שלנו לא מובן מאליו. ולמצטיינת המוכשרת בעלת יכולות יוצאות דופן את מושא להערצה!!! ישר כוח אהובה יקרה

14:08

סופי קנטור

עכשיו במנוחה לאחר טיול יוצא דופן, מודה להנהלה וכל האנשים המארגנים שעמלו עבורינו, וגם על האפשרות להנות עם חברי מבית ולפגוש אנשים טובים מהבתים האחרים 🙏 שבת שלום

22:09

~Ira Gorbachev

חברים יקרים, תודה על ימים יפים שעברנו יחד בטיול מקסים ממחלקה סיעודית בית ברמת השרון.

09:01

~Moshé

לכל מארגני הטיול מגיע שאפו אחד גדול. היה מאורגן להפליא והיה כיף גדול. כמה כיף לעבוד בחברה שמעריכה את עובדיה שעושים את עבודתם במסירות ונאמנות.

12:09

~קתרין עוז

לכל חברי במגדלי הים התיכון שליוו אותי "במסע לחזור הביתה ללא דרכון" המון תודה על תמיכתכם ועידודכם, אתם מדהימים אין עליכם

08:12

+972 52-502-1021

+972 54-440-7283

+972 54-258-0520

דייר ודיירת. **מחלקת אחזקה, בניהולו של דני טלקר** בזכות השירות האדיב, זמן תגובה מהיר, זוכה המחלקה לשביעות רצון גבוהה בקרב הדיירים ולכן עובדיה נבחרו השנה להיות המצטיינים.

הבית בירושלים: שיר רן עמר, מזכירת הבית מהווה צומת מרכזית ונכס אמתי בבית. מזל טוב כפול לשיר רן שנמצאת בחופשת לידה. **מחלקת אחזקה, בניהולו של שבי לוי** המקצועיות של המחלקה והדרך בה היא פועלת, משרים אווירה, השראה ועוצמה לשאר הצוות והדיירים.

הבית בצומת סביון: הדס צגאיי, עובדת משק מסורה, אחראית, אכפתית ותמיד מחייכת ומתייחסת באדיבות וכבוד לכולם. **מחלקת הביטחון, בניהולו של אילן פורגאנג** זו שעובדת כל ימות השנה סביב השעון.

מערך השיווק והמכירות שלנו במגדלים בחר בעובדת ובמחלקה מצטייני השנה: **אמירה כהן, מנהלת קשרי לקוחות בבית בבת ים** משימתית וחברתית כאחד, אנושית, קולגיאית, ומסבירה פנים לכל סובביה. **מחלקת הסלמיטינג** הקו הראשון שלנו, הרושם הראשוני ללקוח עוד לפני שכף רגלו דורכת אצלנו. בזכות החום האכפתיות וגאונות היחידה זכיתם להצטיין השנה.

ואחרונה חביבה: בת אל דניאל, מצטיינת מטה ההנהלה של הרשת הגיע הזמן לומר לך תודה על חריצות מסירות יצירתיות והתמדה. גאווה גדולה היא לנו שאת נמנית על העתודה הניהולית של החברה.

לכל המצטיינות והמצטיינים שלוחה ברכה חמה מהנהלות הבתים, צוות העובדים ובמיוחד מהדיירים. ישר כוח! ✎

לכל מדינה פסיפס תרבותי המורכב מארחי ידע, אמונה, אומנות, מוסר, חוק, מנהגים וכל אותם הכישרונות וההרגלים שהאדם רוכש אותם בהיותו חלק מהחברה. בדומה לכך, לכל ארגון פסיפס תרבותי האופייני לו - כאשר המנהלים וחברי הצוות, ביחד ולחוד, יוצרים תמונה ססגונית שאין לה אח ורע במקומות אחרים. וכזה הוא הארגון שלנו!!!! ובכל זאת, כבכל שנה גם השנה בחרנו לציין מספר עובדים ומספר מחלקות שבלטו במיוחד בעבודתם הנאמנה.

הבית בנורדיה: שחר עלימה, נהג הממלא תפקידו במסירות, בנועם ומתוך תחושת שליחות לדיירים - וזאת מראשית פעילותו של הבית. **מחלקת האחזקה, בניהולו של ארקדי אהרונוב** ארקדי מנצח במיומנות על צוות קטן שמתחזק יום יום כפר שלם עם אין סוף אתגרים ומטלות ועושה עבודה נפלאה בימים ובלילות.

הבית ברמת השרון: פבל אוציטל, עובד אחזקה איש יקר ואהוב המבצע כל עבודה ללא לאות במקצועיות ובמסירות. **מחלקת המרפאה, בניהולו של מיכל גולן** צוות המרפאה שקט ומסור, לכל דייר כואב או חבול ועושה עבודתו ביום ובליל במסירות רבה ומבלי לקטר.

הבית בבת ים: ז'ק גרון, עובד אחזקה עוזר לטפל בתקלות והופך הכל לפתיר לצד כל זה אחראי על התאורה והסאונד בכל אירוע. **מחלקת רווחה, בניהולו של סופי קנטור** מחלקה שעשייתה כולה ברכה וכבר שנים רבות יחדיו כמשפחה מלוות את הדיירים ברגעי עצב ושמחה.

הבית בכפר סבא: אפרת יאגוטילוב, מזכירה רפואית חוללה שינוי משמעותי במרפאת הבית ביחס האדיב, בסובלנות, במקצועיות ובנועם ההליכות ובמתן כבוד לכל

ורק אותנו שכחו בבית...

גודי לוי ושרה לוי, דיירות הבית בבית ים, מפרגנות

ברצלונה, ברצלונה... אחחח איזו עיר יפיפייה, עיר של ריקודי פלמנקו,
עיר של מלחמות שוורים, ארכיטקטורה מיוחדת, כדורגל ברמה עולמית,
שופינג בטירוף ואוכל... טאפאס ובארים לאוהבי טעמים מיוחדים!

אז נסעו... ועשו חיים, בילוי, טיילו, קנו, ראו ומה לא...
ואנחנו - אותנו שכחו בבית!

הם ראו משחק כדורגל עם מסי וחבריו
ואנחנו שמענו שבית"ר ירושלים שוב הפסידה.

הם יצאו לשופינג מטורף ב-H&M
ואנחנו הלכנו לשוק הכרמל!

אבל מה, הם נסעו ונהנו...
אנחנו נשארו בבית, התגעגענו מאוד אבל הסתדרנו!

רק, אולי, בשנה הבאה, תיקחו אותנו אתכם????!!!

הם הלכו לראות מלחמת שוורים, התרגשו, צעקו,
מחאו כפיים ומה לא?
ואנחנו...אנחנו נלחמנו עם המעליות!

הם הלכו למופע פלמנקו ממש שווה!
ואנחנו...רקדנו עם נועם יערי!

הם טיילו והתפלאו מארכיטקטורה ובנינים יפים
ואנחנו...טיילנו בין M1 ל-B2.

הם אכלו טאפאס, שתו יין ובירה
ואנחנו...שתינו מים קרים מהמתקן בכוסות חד פעמיות.

"בטעם של פעם" – נופש נוסטלגי על הכרמל

מלון דן כרמל, חיפה | 7-9 בנובמבר 2016 שלושה ימים של חוויה תרבותית, מופעים מוזיקליים, הרצאות, הנאה קולינרית ואירוח

בחזרה לקולות, למראות, לטעמים ולשירים מימי נעורינו, לארץ ישראל הישנה והטובה, להווי וחיי התרבות של שנות ה-50 וה-60, לאסקימו לימון, לפלאפל, לטנגו ולקולנוע של פעם. בתוכנית האמנותית:

הרצאה: "היהודי הנודד בקולנוע" מרצה: רון פוגל

תולדות עם ישראל הם סיפורן של אלפיים שנות גלות ומפגש שאינו נגמר עם סביבה חדשה ולא מוכרת.

מופע מוזיקלי: "המיוזיקל הישראלי משלמה המלך לקזבלן" עם גלית גיאת ולהקת המיוזיקל הישראלי
השירים והפזמונים שנכתבו למיטב מחזות הזמר הישראליים.

יום ד' | 9.11.16

מופע סיום: "ממיטב הקלסיקה הישראלית של כל הזמנים"
מרצה ומבצע גיל שוחט, פסנתרן, מנצח ומלחין.
הקלאסיקות האהובות של גדולי המלחינים בארץ ובעולם.

יום ג' | 8.11.16

הרצאה: "העולה שירד אל לחיינו"
מרצה: ד"ר רפי קישון (בנו של אפרים קישון)

סיפור חייו ויצירתו של אפרים קישון, עולה החדש וניצול השואה שהגיע ארצה בשנת 1949 בלי לדעת מילה בעברית. כתב על ישראל קולטת העלייה, על קשייה ונפלאותיה.

סיור פנורמי בין האטרקציות ונקודות התצפית היפות ביותר בעיר חיפה:

- מבט פנורמי על מפרץ חיפה
- תצפית פנורמית הגנים הבאהיים
- סיור במושבה הגרמנית ואתרים נבחרים בכרמל
- תצפית ממלון דן ומרחוב יפה נוף (הסיור אופציונלי, בתשלום נוסף ומותנה ברישום מראש)

יום ב' | 7.11.16

הרצאה: "מדינה בהתהוות"
מרצה: יעקב גרוס, במאי וחוקר תולדות הסרט העברי

מבטים מרגשים על העשור הראשון של מדינתנו מבעד לעדשת מצלמות הקולנוע ביומני הקולנוע ובסרטים עלילתיים ראשונים שהדגישו את הלאומיות המתחדשת בישראל. מדינאים, צבא, עלייה, התיישבות, פולקלור וחגיגות בכל רחבי הארץ.

מופע: "איזו מדינה"

מנחה: הפזמונאי יהורם טהרלב
שירה: דלית כהנא
מופע תוסס, חכם וקצבי המסכם את 68 שנות המדינה, דרך סיפורים מצחיקים ומרגשים על חברות ואהבה, על היסטוריה ופוליטיקה ועל כל מה שקרה כאן בעשורים האחרונים.

פרטים נוספים בלוחות המודעות בבתים ואצל מנהלות התרבות והפנאי

"מציירת כדרך חיים"

ראיון עם הציירת מיכל אשכנזי,
דיירת הבית בכפר סבא

<< מיכל שויקי

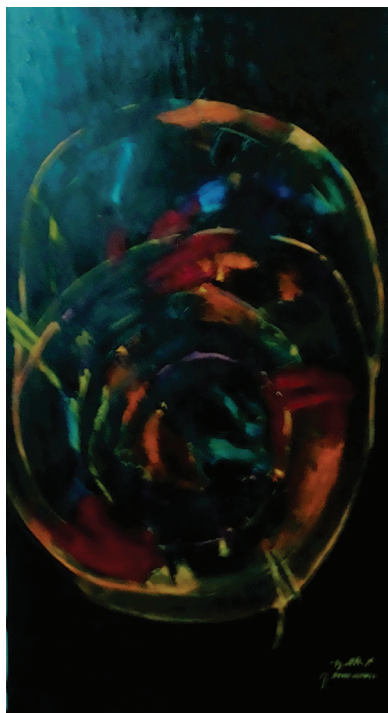

המדריך היה צייר תושב עין הוד שכבר מהתחלה סימן אותי ככישרון גדול וניבא לי פריצת דרך בתחום. בעצתו, נרשמתי ללימודים אקדמאים בבצלאל במחלקה לתולדות האמנות. בהמשך התקבלה לכיתות אמן בחיפה שם נחשפה לדמות משמעותית נוספת בקריירת הציור שלה - יעקב צים גרפיקאי מפורסם. "מורה נפלא ומאד ליברלי. הוא זה שהחדיר בי למעשה את האמנות המודרנית ובזיקה חזקה לגרפיקה". עד היום זוכרת מיכל את התערוכה הראשונה שלה שהיא מגדירה - "תערוכת הבוסר שלי", בבית הלוחם בחיפה. לאחר תקופת בה"ס החקלאי, וכיאה לאמנים, קבעה מיכל את מושבה בצפת. מיכל חברה באגודת האמנים שם היא משויכת לאסכולה של האמנים העכשוויים. לאחר כמה שנים בעיר האמנים ולאחר פטירת בעלה, הבדידות לצד בעיית בריאות הכריעו ומיכל

"מעולם לא הייתה האמנות כה קשובה לצופה, כה זקוקה לו, מחזרת אחריו ומגששת סביב - ובו בזמן מאתגרת אותו, מגרה את חושיו, מביכה אותו ותובעת ממנו שותפות עקבית וצמודה למהלכיה. אמנות עכשווית הולכת בדרכים לא סלולות, מסרבת להיקלט בנקל, ותובעת מצב צפייה דרוך, שנון ופתוח. הילד הקטן שאמר "המלך הוא עירום" ראה עדיין את המובן מאליו: אבל המלך והחייטים - שהם אולי אב-טיפוס של אמן מזן אחר - כבר נרתמו להרפתקה חדשה ונועזת של ראייה, חשיבה ביקורתית וחוויה רגשית".

רותי דירקטור, אוצרת האגף לאמנות עכשווית במוזיאון ת"א

מיכל אשכנזי (81) ילידת הולנד. עלתה לארץ בשנה 1951 לקיבוץ גבר-עם שם נישאה, הקימה משפחה וחיה 17 שנים. את הקיבוץ עזבה המשפחה לכפר הנוער בן שמן ולאחר שנה לבה"ס החקלאי כפר גלים. "הקרבה לים ולמרחבים עשתה לי טוב ותרמה לי אולי לפרוץ את הדרך לציור" מציינת מיכל. במסגרת העבודה בכפר שימשה גם כאחראית על קישוטי החג, סידורי פרחים ואווירה ומכאן הדרך לאמנות הציור הייתה קצרה. "הכל החל לגמרי במקרה כשאחותי, שגרה גם היא באותו מוסד, הציעה לי שנרשם לחוג לציור במסגרת המועצה האזורית.

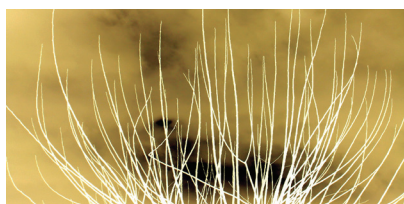
לקבל ברומא ובסוף הקיץ היא מוזמנת לוונציה שם תתכבד בפרס נוסף. "סיפור הפרסים התגלגל לגמרי במקרה כאשר יצירות שלי הופיעו בספר מכובד על אמנות עכשווית בינלאומית שיצא לאור בגרמניה. פרסמתי את עמודי הספר בעמוד האישי שלי בפייסבוק וכך נחשפתי לגמרי במקרה לשני אחים עשירים ברומא שבדקו את האתרים שלי וצרפו אותי לקבוצה של אמנים מכל אירופה אשר היו מיועדים לקבל את הפרס הזה. להפתעתי זכיתי בפרס כפול על השיגים באמנות עכשווית. כלל לא ידעתי ולא כיוונתי לשם. דברים קרו מאליהם" מציינת מיכל בצנעה האופיינית לה. "כמובן שלא התנגדתי! נסעתי לשלושה ימים לאיטליה. טקס חלוקת הפרסים היה כמו לקוח מסרט! האירוע היה ברומא, ב-PALAZZO BRANCACCIO, הארמון היחיד שעדיין שמור בצורתו המקורית, משופץ בסגנון המקורי, עם ריהוט קטיפה ולוסטרות ותקרות מפוסלות ומלאות ציורים בקיצור, ארמון אמתי. התקבלנו עם שטיח אדום והיה טקס חלוקת פרסים ולאחריו בופט עם שמפניה וקוויאר! זללתי בלי בושה!! גולת הכותרת הייתה ללא ספק הפגישה עם האמנים האחרים שעם חלקם אני בקשר. הפרס היה קטלוג עם עבודה אחת של כל אחד מהמשתתפים לצד מגזין ובו לכל אחד דף עם צילום עבודתו ופרטי התקשרות". בנוסף, חזרה מיכל <

העתיקה את מגוריה לכפר סבא קרוב למשפחה. בכפר סבא פגשה את בן זוגה שהיה מבוגר ממנה בשנים רבות ויחד עברו לבית בכפר סבא שם היא גרה כבר מעל 12 שנה, שם קבוע הסטודיו שלה שהעמידה לרשותה הנהלת הבית ומשם היא יוצרת אמנות חובקת עולם. ציוריה של מיכל מאופיינים בעבודה מינימליסטית יחסית, על פני משטחים גדולים עם מעט פרטים. מאז תחילת דרכה סומנה בקרב אגודת האמנים והמבקרים הן בארץ והן בעולם כציירת השייכת לאסכולה העכשווית. "כמה שפחות פרטים כדי להביע רעיון על בד" יש הטוענים שרק ציירים מבינים את עבודותיה לעומק. אישית, אינני מתחברת לאמירה זו שכן לכולנו דמיון וטעם. וכמו כל יצירת אמנות, ניתן לפרש אותה לצד הניתוח המקצועי גם בצורה האישית-פרטית של המתבונן.

מה עושה את עבודותיה לעכשוויות?

אם שואלים את מיכל, "גם רמברנט, שנחשב סמל האמנות הקלאסית, לתפיסתי היה צייר עכשווי מבחינת טכניקת הציור שלו".

מיכל נמנית עם קבוצת ציירים בינלאומית שמנוהלת כיום בפייסבוק, באתרים ייעודיים ובביקורים משותפים בתערוכות נחשבות בעולם כולו. מסגרת זו העניקה לה לא מכבר את הפרס על שם הקולוסאום 2016 אותו נסעה

עם סוג של פסלון - מעמד יפה ובו הקדשה אישית לאמן הזוכה. אכן מרגש ובעיקר כבוד גדול. "אין ספק" מסכמת מיכל, "זה היה מעניין והתנסות אחרת מכל מה שהכרתי עד כה!" לאחרונה החלה מיכל לשלב בין החלק האמנותי שבה - הציור, לבין החלק ההרפתקני שבה - טיולים בעולם אותם היא מנציחה ביד אמן במצלמתה. השילוב המיוחד הזה של ציור וצילום פתחו אצלה טכניקה חדשה לה היא קוראת "פוטו-פיוז'ן" - זהו תחום חדשני, פרי דמיון ופיתוח בלעדי של מיכל אליו הגיעה, כפי שהיא מעידה,

כתמונה אמנותית דיגיטלית המשלבת ציור וצילום. התוצאות, כפי שניתן לראות, מרהיבות ביופיהן ובעיקר בעלות אופי מאד ייחודי.

בימים אלו ממש נפתחת תערוכת עבודות של מיכל אשכנזי בבית האמנים ביבנה. התערוכה תינעל ב-30.8.16 וציבור הקוראים ובני משפחותיהם מוזמן. ❧

לגמרי במקרה. זהו שילוב של מספר עבודות צילום וציור אותן מיכל מעלה על המחשב בטכניקה של שכבות אחת על גבי השנייה כשהיא גוזרת מכל תמונה או ציור חלקים אותם היא בוחרת להבליט. יחד מתוך עבודות אלו יוצרת למעשה יצירה חדשה לחלוטין המשלבת בתוכה אלמנטים מהעבודות הקודמות. את המוצר המוגמר ניתן להדפיס

שלושתנו יחד וכל אחת לחוד

פגישה משולשת עם אורה, דוריס ומזל, שלוש אחיות, דיירות חדשות בבית בבת ים

<< צליל חסון, עובדת סוציאלית, הבית בבת ים

גם בקרב הדורות הבאים. המשפחה כולה מלוכדת וחמה מאד, דבר שבא לידי ביטוי בנסיעות משותפות לטיולים בארץ ובחו"ל.

הרעיון לעבור יחד לדיור מוגן:

לפני הרבה שנים חשבו האחיות ובני זוגן לעבור כשיזדקנו לגור באותו מבנה. בעלה של אורה, שהיה קבלן, חשב שיבנה להם מקום בו יוכלו לגור יחד. לאחר שהתאלמנו האחיות, החליטו לחפש דיור מוגן אליו תעבורנה יחד. לאחר שנה של חיפושים מצאו את המקום המתאים! הבחירה בבת ים הייתה בעיקר בזכות הים, וגם משום שיש להן אח ואחות המתגוררים בעיר. אורה גרה בעבר בעיר בת ים ושמחה לחזור.

אחרי שנה אצלנו בבית:

דוריס: "המעבר היה הצעד הכי טוב שעשיתי בחיים, אני מאושרת וטוב ליי"

אורה: "אני מאושרת, טוב לי. בשבתות אני מתארחת בכל שבוע אצל אחד הילדים, כולם רוצים לארח אותי".

מזל: "בהתחלה היה לי קשה כי הייתי רגילה לארח בבית, אבל התרגלתי מהר ואני מאד נהנית מחיי פה בבית".

במהלך הריאיון עם האחיות, כאשר סיפרו על הקשרים המשפחתיים הטובים והקושי לארח את המשפחה הגדולה המונה כיום עשרות אנשים, חשבנו יחד על רעיון מיוחד במינו: הבית בבת ים יארח לערב אחד מיוחד את משפחתן הגדולה של האחיות, וכך יזכו להיפגש דוידים, בני דודים, אחיינים ונינים, בהיקף שלא היה כמותו במשפחה מעולם. **בגיליון הבא נדווח לכם בשמחה מערב האיחוד המשפחתי! ♡**

כל כניסה של דייר חדש לאחד הבתים ברשת שלנו היא מרגשת, אך לפני כשנה הייתה לנו בבית בבת ים כניסה מרגשת במיוחד: שלוש אחיות, אורה, דוריס ומזל, נכנסו יחדיו לגור אצלנו. כדי לשמור על עצמאות לצד ה"ביחד", בחרו האחיות דירות בקומות שונות, אך הן מרבות להיפגש מדי יום בחוגים ובאירועי הבית.

אורה נקר חפץ ילידת 1938, גידלה למופת משפחה רבת ילדים, נכדים ונינים. במהלך השנים עזרה לבעלה ז"ל בעבודתו כקבלן. אורה ומשפחתה חזרו בתשובה. לשמחתה, היא רואה הכל בחיים כמכוון ע"י בורא עולם. **דוריס כהן** ילידת 1940, אם לשלושה ילדים ושמונה נכדים, אלמנה. מנהלת חשבונות במקצועה. דוריס מגדירה עצמה כסקרנית, אוהבת מחשב, קריאה ותמיד שמחה ללמוד דברים חדשים.

מזל חלפון ילידת 1944, אם לארבעה ילדים ושנים עשר נכדים, אלמנה. עסקה בליטוש יהלומים וניהול מפעל. מזל נהנית מתשבצים, קלפים וסריגה.

האחיות, ילידות מצרים, בנוות למשפחה בת עשרה אחים ואחיות. המשפחה כולה עלתה ארצה ב-1949. לאחר ששהו שלושה חודשים בצרפת, השתקעו בכפר סבא.

הן זוכרות ילדות מאושרת ובית שמח, מספרות על אב שתמיד הצחיק אותן ועשה "סטנד-אפ". המוטו שלו היה:

תמיד תהיו שמחים. אחד המשפטים שאפיינו אותו, **"החיוך מעשיר את הנותן וגם את המקבל"** מלווה את המשפחה עד היום.

במהלך השנים נישאו האחיות ועברו להתגורר בערים שונות בארץ. למגורים הקרובים כמו עכשיו במגדלים היה תקדים כשתקופה מסוימת גרו שלושתן בעיר פתח תקווה, ילדו את ילדיהן בזמנים דומים ונהגו לבלות הרבה יחד. מה שמשמח במיוחד שהקשר הטוב בין השלוש ממשיך

שבת תרבות ועוד

פעילויות משפחה וקהילה בבית בצומת סביון

<< אתי כהן, מנהלת תרבות ופנאי, הבית בצומת סביון

בהמשך, התייחסה למשימות המסוכנות והמעניינות יותר בתפקידה כעיתונאית, שעד לפני שלוש שנים הייתה הכתבת של ערוץ 9 לענייני מזה"ת, על ביקוריה בלבנון ב-2005 ובכיר תחריר בקהיר ב-2011 במסגרת שליחותה העיתונאית. "כן, פחדתי" הודתה אך "תמיד אני הולכת למקומות המסוכנים ביותר" ובהקשר זה הסבירה גם את המעבר מהעיתונאות לפוליטיקה כהליכה ל"מקום הכי מסוכן באזור עם תופעות קשות ומטרידות". לצד זאת אמרה שלמרות הכיעור בפוליטיקה אינה מצטערת על שבחרה בכך מתוך רצון להשפיע ובעיקר למען שתי בנותיה בנות ה-7.

גם תא"ל עמוס גלבוע לא יכול היה שלא להתייחס להדחתו של יעלון וסיפר על ההיכרות האישית שלו עם בוגי אותו הגדיר כ"מענטש" וכקצין ואדם שקול עם ערכים. בהמשך התייחס גלבוע לספרו "דמדומי בוקר" על היציאה מלבנון במאי 2000 ותיאר את אופן תהליך קבלת ההחלטות. לצד תיאור התהליך הבעייתי קבע גלבוע כי היה זה כורח המציאות לצאת מלבנון לאחר 18 שנה וציין: "מלכתחילה לא היה לנו מה לעשות בלבנון".

אליעזר צפריר, סיפר על תקופתו בביירות שלאחר רצח בשיר ג'ומייל ב-1982 ועל תקופת שירותו בכורדיסטן תוך התייחסות ללחימה של הכורדים בדאעש כיום וכן למבצע החילוץ של הישראלים מטהרן (1987) בה שימש כראש שלוחת המוסד תוך שהוא מתבל זאת בפתגמים בערבית. באתנחתא המוזיקאלית הופיעו **עמית ושי**, צמד מוסיקלי ממגמת המוסיקה של מכללת אונו.

היה פאנל מוצלח מאוד ואנו כבר מחכים למפגש הבא.

בית בצומת סביון חשוב לנו לשתף את הקהילה בתוך הבית ומחוצה לה כחלק מהפעילות שלנו במקום. כדי להגשים מטרה זו, פתחנו במאי האחרון במסורת משפחתית, קהילתית מוצלחת - מפגשי אקטואליה בשבת בבוקר לדיירים, בני משפחה וחברים. בחרנו בנושא "ביטחון" בדיוק בתקופה בה אנו מציינים את יום העצמאות לצד טכסי הזיכרון. היה חשוב לנו לדון בשאלת הביטחון, האם נושא של שלום וביטחון הוא חלום או מציאות שלעד נחיה על חרבנו.

לצורך הדיון ריכזנו סביב שולחן אחד את **סא"ל במילואים מר גדעון מיטשניק**, מנחה ואיש ביטחון יוצא קהילת המודיעין שהנחה את האירוע ולא חסך שאלות נוקבות, במיוחד לאור העובדה שכיומיים לפני הפאנל הודח שר הביטחון בוגי יעלון ובמקומו מונה אביגדור ליברמן. בפאנל התארחו **ח"כ קסניה סבטלובה** מהמחנה הציוני שלפני היוותה חברת כנסת הייתה עיתונאית שסיקרה את המזרח התיכון וכבעלת דרכון זר הביאה דיווחים ממדינות ערב, **תא"ל בדימוס' עמוס גלבוע**, ששימש בין השאר כרח"ט מחקר באמ"ן בין 1982-1984 וכיועץ רה"מ לענייני ערבים. הוציא לאור ספר "דמדומי בוקר" המתאר את המסלול עליה צעדה ישראל לקראת היציאה מלבנון ואיש המוסד והשב"כ לשעבר, **אליעזר (גיזי) צפריר** שימש ראש שלוחת ה"מוסד" בטהרן ויועץ רה"מ לענייני ערבים.

במהלך הפאנל ח"כ קסניה סבטלובה תקפה בחריפות את האופן בו הודח בוגי יעלון מתפקידו וקראה להקמת מחנה דמוקרטי ישראלי, שייצג ערכים שהם ההפך מהדרך של הממשלה הנוכחית.

את המשתתפות בקפידה. את הדגמים לתצוגה סיפק לנו מפיך תצוגות אופנה מקצועי - יגאל שגם הנחה את הערב. לצדו, בת זוגתו הסטייליסטית שהמליצה לדיירות איזה בגד כל אחת תציג על המסלול למרות שמרביתן קלעו "בול" בבחירת מה מתאים להן ופחות נזקקו לעצות הסטייליסטית. דוגמניות הבית שלנו כיכבו על המסלול בשלושה סבבים. כל פעם עם קולקציה אחרת, בקולקציה הראשונה הן עוד היססו על המסלול אבל בקולקציה השנייה והשלישית הן כבר צעדו כדוגמניות צמרת מנוסות לקול תשואות הכפיים של הדיירים והאורחים שפרגנו ואהבו לראות את החברות שלהם על המסלול. בין סבבי התצוגה נהנינו מאתנחתא מרעננת של צמד רקדנים מלהקת "מג'יק שואו" שהפליאו במבחר סגנונות ריקוד בתלבושות מרהיבות כיאה למעמד וריתקו את הקהל. **לסיום, כולנו נהנינו והגענו לתובנה שיש לדור הצעיר עוד הרבה מה ללמוד מאתנו!!**

תעשיה שלמה עוסקת בנושא עיצוב אופנה. לצערנו, רב חברות האופנה פונות לקהל הצעיר למרות שאנשים בכל גיל רוצים להיות יפים, זוהרים ולבושים בטעם. הבגד הוא חלק מכרטיס הביקור שלנו וממה שאנחנו משדרים לסובבים אותנו. מכאן אך טבעי שבחרנו לשלב את נושא הסטיילינג והאופנה גם אצלנו בבית. לאחרונה במסגרת סדנאות עכשוויות פתחנו סדנת סטיילינג. הסדנה עוסקת בנושאים של הכרת מבנה הגוף, התאמות בדים, צבעים ואקססוריז, התאמות למבנה פנים, איך לבנות מלתחה חכמה שניתן לעשות בה MIX & MATCH ואיך יוצרים "סטייל אישי". כחלק מהפעילות קיימנו תצוגת אופנה מיוחדת שבה לקחו חלק דיירות הבית אלא שהפעם לא רק כצופות בקהל אלא כדוגמניות **מסלול לכל דבר**. הדוגמניות זכו ליום של פינוק שהחל במפגש עם ספרית שעיצבה את שיערן של הדוגמניות. בהמשך, ויקי, אם הבית איפרה

רגע של קיץ

שייקים בריאים לימי הקיץ החמים

<< עדי בלוק, דיאטנית קלינית, טכנולוגית מזון, אבישר בע"מ

הקיץ כבר כאן, הטמפרטורות ממריאות, אחוזי הלחות גבוהים והצורך בשתייה מרובה עולה, ייתכן כי חלקנו מרגישים ירידה בתחושת הרעב. שייקים מרעננים מפירות וירקות הינם פתרון מצוין לימי קיץ אלו. שייקים אלו, עשירים ברכיבים תזונתיים ומכילים כמות גבוהה של ויטמינים, מינרלים וסיבים תזונתיים. שייקים יכולים להוות תחליף לארוחת ביניים בריאה או כתוספת מצוינת לארוחה. הם מגבירים את תחושת השובע, תורמים לפעילות תקינה של מערכת העיכול, מסייעים בסילוק רעלים מהגוף ועוד. חשוב לציין כי היתרון המשמעותי בשייקים הוא שלהבדיל ממצים, בהכנת השייק אנו משתמשים בכל הפרי ולא רק במיץ עצמו ולכן אין הפרדה בין המיץ והסיבים והעלייה ברמות הסוכר בדם הינה הדרגתית ומבוקרת יותר. אז כל מה שצריך לשם הכנת השייק זה בלנדר חשמלי, פירות וירקות טריים (אפשר גם קפואים) ושיהיה לרוויה.

שייק בריאות

- חופן של עלי תרד
- גבעול סלרי עם העלים
- 3-4 עלי נענע
- חצי כוס מים או מיץ תפוחים טבעי
- פלח מלון
- אגס
- 1-2 תמרים
- כף זרעי צ'יאה

זרעי צ'יאה מכילים כמות גבוהה של חלבון, סיבים תזונתיים, סידן, זרחן, מגנזיום, אומגה 3 וחומרים נוגדי חמצון. זרעי הצ'יאה מספקים אנרגיה לאורך זמן, משפרים את יכולת הריכוז, תורמים לוויסות רמות הגלוקוז בדם ולשיפור זרימת הדם, עוזרים בבניית השרירים ועוד. כמו כן זרעים אלו אינם מכילים גלוטן ולכן מתאימים לחולי צליאק. כף זרעים היא המנה היומית המומלצת ועל כן הוספתה כחלק משייק מומלצת. **התרד** אינו נפוץ במטבח הישראלי אך תוספת שלו לשייק יכולה להיות אופציה מצוינת לשילובו בתפריט. לתרד מכיל כמות גבוהה של סידן, ברזל, אשלגן, ברזל וויטמין K. <<

שייק שיבולת שועל

- 1/2 כוס שיבולת שועל
- 1 כוס חלב
- 1/2 בונה גדולה
- 5 תותים
- 2 אגוזי מלך

שיבולת השועל מכילה סיבים מסיסים המסייעים בהורדת רמות כולסטרול בגוף, מסייעים בתהליך העיכול ואף תורמים לשינה בריאה יותר. (צריכת סיבים מומלצת ליום עבור מבוגר מעל גיל 50, היא 30 גרם ליום לגברים ו-21 גרם ליום לנשים). **אגוזי המלך** עשירים בחומצת שומן מסוג אומגה 3 החיונית לתפקוד התקין של הגוף, בעיקר לתפקוד המוח ובריאות הלב ובחומצות שומן חד בלתי רוויות החשובות גם הן לבריאות הלב ולכלי הדם. בנוסף מכילות כמות גבוהה של מגנזיום, ויטמין E ופיטוסטרולים המסייעים בהורדת רמות כולסטרול בדם.

שייק ירוק

- צרור פטרוזיליה או כוסברה
- חופן תרד או מגולד
- מעט נענע
- כף שקדייה או טחינה
- תוספת זרעי פשתן
- מים לפי הצורך

שייק פצצת ויטמין C

- 1 תפוז
- 5 תותים
- 1 קיווי
- 1/2 בונה
- חופן עלי נענע
- קרח במידת הצורך

השייק הירוק מאופיין בפיגמנט הכלורופיל המהווה בסיס מצוין לסיוע תזונתי ולתהליכים בגוף כגון הרחקת פסולת ממערכת העיכול וממחזור הדם. הוא מחזק את מערכת החיסון ומעלה את כמות החמצן בגוף כמו כן מכיל כמות גבוהה של ויטמין A המשתתף במנגנון קרישת הדם. העלים הירוקים עשירים גם בוויטמינים, מינרלים ובמרכיבים אנטי דלקתיים נוספים.

שייק זה מכיל כמות גבוהה של ויטמין C המסייע בשיפור מערכת החיסון וחיצוק הגוף. משפר ספיגה של ברזל, סידן ואבץ. כמו כן עשיר באשלגן החיוני לתהליך חילוף החומרים, ויסות לחץ הדם, תהליכי עיכול ולתפקודם התקין של התאים בגופו.

טיפים נוספים בבחירת המרכיבים של השייקים

- **מומלץ להוסיף מרכיב שומני בשייק** שיעזור בספיגה של כל הרכיבים בגוף. כמו כן, השומן גם מאט את ספיגת הסוכר לדם וכך שוחק פחות את מנגנון האינסולין.
- **ניתן להוסיף במקום מים או חלב גם תוספות של מיצים טריים סחוסים** כגון תפוח/ סלק/ גזר/ סלר וכו'.
- **פשוט לנסות**, לקחת שילובים שונים של פירות וירקות, לשים בבלנדר ולטעום.
- **מומלץ לזודא שהפירות והירקות המשמשים אתכם נקנו מחברות שמפוקחות ונבדקות לכלל הסכנות חומרי הדברה, חיידקים וכו'.**
- **ומה עושים עכשיו עם הבלנדר המלוכלך?** מים וקצת סבון, הפעלה קצרה והבלנדר מוכן לשימוש הבא...

לשאלות וליעוץ
ניתן לפנות
לעדי בלוך
adib@avishar.co.il

אבישר
AVISHAR
A Feller Holdings Company

רשת מגדלי הים התיכון מזמינה אותך לאימון ניסיון במועדון הכושר

פותחים את קיץ 2016 בכול
ומתליכים באורח חיים בריא!

מבצע!

מנוי שנתי במחיר
ללא תחרות!!!
*לזמן מוגבל

- מועדונים ביתיים עם יחס אישי ותכנית אימונים אישית
- תוכניות אימון מיוחדות להרזיה, חיזוק, כושר ועוד
- שיעורי סטודיו ושיעורים קבוצתיים נוספים - יוגה, פילאטיס ועוד
- ציוד חדש ומשוכלל ■ בריכה מקורה ומחוממת

מגדלי הים התיכון

מעניין לחיות פה

